

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ

Ετησίᾳ δρ. 8.—

Ἑξάμηνος » 4,50

Τρίμηνος » 2,50

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

Ἐξωτερικοῦ

Ἑτησίᾳ φρ. 10.—

Ἑξάμηνος » 5,50

Τρίμηνος » 3,—

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων Ἑσωτερ. λ. 10. Ἑσωτερ. λ. 15

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἑκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδὸς Ἐδριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 23ος

Ἐν Ἀθήναις, 12 Δεκεμβρίου 1915

Ἔτος 38ον.—Ἀριθ. 2

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΕΡΡΙΚΟΣ ΔΑΛΛΙΝΥ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. (Συνέχεια)

Ἀμέσως οἱ ἄνθρωποι μαζεύθησαν στὴ διπλανή θυρίδα καὶ ἡ πληρωμὴ ἐξακολούθησαν ἀπὸ ἐκεῖ τακτικά. Ἡ πολὺπλοκη μηχανή, ποῦ σταυάτησε μιὰ στιγμή, ἄρχισε πάλι νὰ ἐργάζεται κανονικώτατα. Κανείς δὲν ὑποπτεύθη, ὅτι κάτι πολὺ σοβαρὸ εἶχε συμβῆ στὴν Πιστωτικὴ Τράπεζα.

Καὶ ὅμως, τὸ Κατάστημα ἦται ἀναστατωμένο, Ἀπὸ πάνω ὡς κάτω, ἀπὸ τὰ ὑπόγεια, ὅπου κοιμοῦνται τὰ χαλύβδινα οὐρανοφυλάκια, ὡς τὸ τελευταῖον πάτωμα, ἐκεῖ ψηλά, ὅπου ἐργάζονται οἱ ὑπάλληλοι τῆς ἀλληλογραφίας, — μὲ ἀπίστευτη ταχύτητα, ἡ εἰδησις εἶχε διαδοθῇ:

— Ἐκλεψαν ἓνα ἑκατομύριο ἀπὸ τὸ γηισὲ τοῦ Σομῶ!

Ἡ κλοπὴ αὐτή, ἡ μοναδική εἰς τὸ εἶδος τῆς, ἡ πρωτόκρουστη, εἶχε γίνῃ ἐκεῖ μέρα μεσημέρι, μπροστὰ σὲ ὅλους, ἐνῶ

ἡ Τράπεζα λειτουργοῦσε, μέσ' ἐνταῖα κλητῶν, ἐπιθεωρητῶν, ὑπαλλήλων, πελατῶν, μὲ τέτοια τόλμη, μὲ τέτοια δεξιότητα, ποῦ ὅλοι αὐτοὶ ἐμειναν κατάπληκτοι.

Ὁ λιπόθυμος ταμίας μετεφέρθη ἀμέσως στὸ γραφεῖο τοῦ Διευθυντοῦ. Καὶ τώρα κάθεται σὲ μιὰ πολυθρόνα, μὲ τὰ ἴδια ἀπλανῆ μάτια, ἐντελῶς ἀδιάφορος πρὸς τὰς περιποιήσεις ἐνὸς γιατροῦ, ποῦ τὸν ἐξώναζαν βιαστικά.

Ὁ Ἑρρίκος, ποῦ ἔλαβε τὴν ἄδεια νὰ κολουθήσῃ τὸν πατέρα του, εἶνε γονατιστὸς κοντὰ στὴν πολυθρόνα καὶ κατατρομαγμένος ἀπὸ τὴν ἐξαρνική καὶ ἀνεξήγητη αὐτὴ ἀδιαθεσίαν.

Ἡ ἀγωνία του μεγαλώνει ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὴ φήμῃ τῆς μεγάλης κλοπῆς, ποῦ εἶχε φθάσῃ ὡς ταῦτά του, καὶ ἀπὸ τὰ σοβαρὰ πρόσωπα τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς, ποῦ στέκονταν ἐκεῖ ὅλογορα καὶ περιμένουν νὰ συνέλθῃ ὁ Σομῶ.

— Θέ μου, τί συμβαίνει; λοιπόν; ῥωτᾷ μιὰ στιγμή μὲ τρέμουσα φωνὴ ὁ μικρός.

Κανείς δὲν τοῦ δίνει ἀπάντησι....

Ἄλλὰ νά, ὁ Σομῶ συνέρχεται! Ἐνὰς σπασμὸς στὸ πρόσωπο τοῦ δυστυχισμένου

ταμίας μαρτυρεῖ, ὅτι ἀντιλαμβάνεται τὴν τρομερὴν του θέσι.

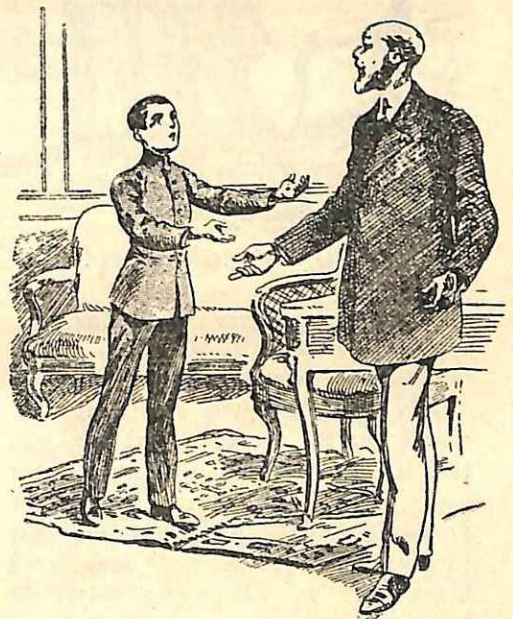
— Μπαμπᾶ!...

Μπαμπᾶ!... μὲ γνωρίζεις; τοῦ φωνάζει μὲ κλάματα ὁ Ἑρρίκος.

Ὁ ταμίας θέλει ἀγωνίζεσθαι νὰ τοῦ ἀπαντήσῃ ὁ διευθυντὴς ὅμως ἀλλάζει μιὰ ματιά μὲ τὸν γιατρὸν καὶ ἐπεμβαίνει.

— Πάρτε ἀπὸ δῶ αὐτὸ τὸ παιδί, διατάσσει, καὶ περᾶστε το στὴ διπλανὴν σάλα.

Καὶ ἀποτεινόμενος στὸν Ἑρρίκο, προσθέτει:

«Μά, κύριε διευθυντά, τί συμβαίνει; λοιπόν;...» (Σελ. 13 στ. γ')

— Θὰ σὲ γυρίσωμε, παιδί μου, στὸν πατέρα σου σὲ λίγο. Μὴν ἀνησυχῇς. Τώρα πρέπει νὰ ανακριθῇ.

— Μά, κύριε διευθυντά, τί συμβαίνει; λοιπόν; ρωτᾷ ὁ Ἑρρίκος.

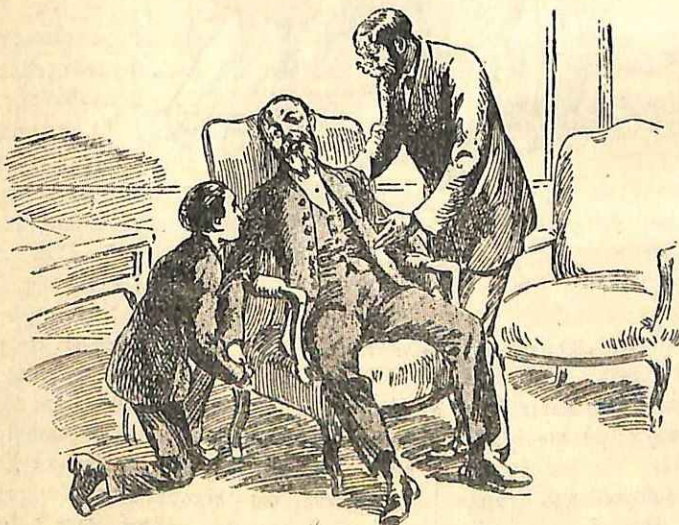
— Τίποτε δυσάρεστο, ἐλπίζω, ἀποκρίνεται ὁ διευθυντὴς μὲ νερὺ καὶ καθησυχαστικόν. Σὲ λίγα λεπτά θὰ εἶσαι ἐντελῶς ἡσυχος. Πήγαινε τώρα!

Ὁ Ἑρρίκος ὑπεχρεώθη διὰ τῆς βίας νὰ περάσῃ στὴ διπλανὴν ἀΐθουσα, ὅπου ἔμεινε πεσμένος εἰς ἓναν καναπέ. Τρελὸς ἀπὸ ἀγωνία, τοῦ γάκου προσπαθοῦσε νὰ κούσῃ τί ἔλεγον στὸ γραφεῖο, ἀπὸ τὴν πόρτα ποῦ εἶχε μείνῃ μισανοικτή.

Αὐτὸ ὑπάλληλοι, ποῦ εἶχαν μείνῃ μαζὶ του, τὸν ἐκύτταζαν μὲ ἓνα οἶκτο, ποῦ καὶ αὐτὸς ἐμεγάλωνε πρὸς πολὺ τὴν ἀγωνία του.

Ἐν τοσούτῳ, στὸ γραφεῖο τοῦ διευθυντοῦ, ἡ ἀνάκρισις τοῦ ταμίας ἐξακολουθοῦσε.

— Σομῶ, τοῦ ἔλεγε ὁ προϊστάμενός του μὲ σιβαρότητα, ἀλλὰ καὶ μὲ γλυ-

«Καὶ τώρα κάθεται σὲ μιὰ πολυθρόνα, ἐντελῶς ἀδιάφορος πρὸς τὰς περιποιήσεις...» (Σελ. 13 στ. β')

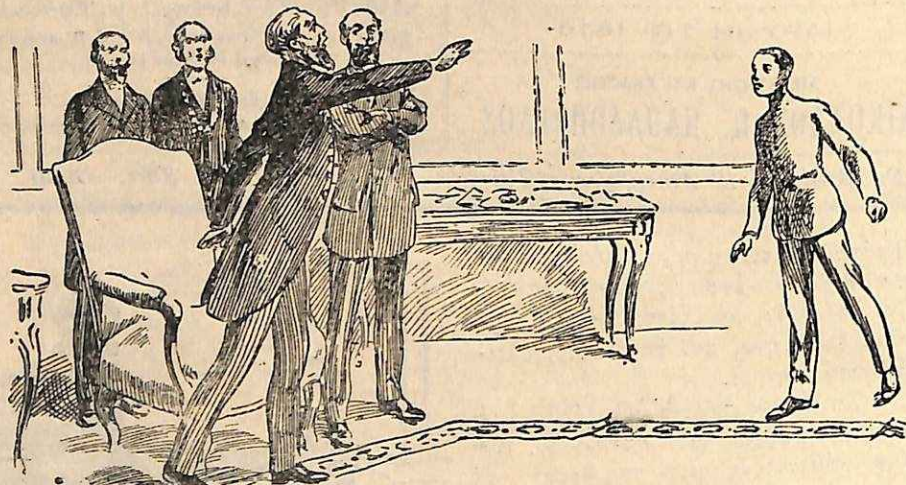
κώπητα. "Ηλθε η ώρα να μ'αξ εξηγήσης τη διαγωγή σου. Έλα, πές μας όλη την αλήθεια... πώς συνέβη να εξαφανισθής από τα κουτιά σου το τεράστιον ποσόν ενός εκατομμυρίου, που σου είχαν εμπιστευθῇ γιὰ τῆς πληρωμῆς;

Αντι: νάποκοιθῇ 'ς αὐτὴ τὴν ἐρώτησι, ὁ ταμίας ἐκύτταξε μὲ μᾶτι ἡλι-

Αλοῦς, Ἐρρίκος :... Πιστεύει με τοῦλάχιστον ἐσὺ, ἀφοῦ αὐτοὶ δὲν θέλουν νὰ μὲ πιστεύσουν... Δὲν ἔκλεψα τίποτα!

Οἱ κλητῆρες ἐτοιμάζοντο νὰ βγάλουν τὸν μικρὸν διὰ τῆς δίρας, ἀλλὰ ὁ διευθυντῆς τοὺς ἐμπόδισε.

— Ἀφίστε τὸν ἐδῶ, τοὺς εἶπε, δὲν

«Ὁχι! δὲν ἔκλεψα τίποτα! Ἀλοῦς, Ἐρρίκος :» (Σελ. 14 στ. 6.)

θίου ἐκείνους που τὸν τριγύριζαν, καὶ ἄρχισε νὰ κλαίῃ.

Τὰ κλάματα αὐτὰ ὁ διευθυντῆς τὰ παρεξήγησε. Ἐνόμισε, ὅτι ὁ ταμίας, συντετριμμένος, ὁμολογοῦσε τὸ ἔγκλημά του. Καὶ τοῦ εἶπε ἀκούμη πρὸ μαλακιά:

— Έλα, Σομῶ, πές μας ὅλη τὴν ἀλήθεια καὶ μ'εἶς θὰ λάβουμε ὑπ' ὄψιν τὰ δεκαπέντε χρόνια πού ὑπερέτησες πιστὰ αὐτὸ τὸ κατὰστημα, χωρὶς νὰ δώσης ποτὲ τὴν παραμικρὴ ἀφορμὴ παρὰπνοῦ. Καὶ πρῶτα-πρῶτα, πές μας τί ἔκαμες τὰ χρήματα πού ὑπεξήρρεσες; Ἀρκεῖ τώρα νὰ τὰ ἐπιστρέψης, καὶ σοῦ ὑπόσχομαι νὰ σοῦ συγχωρήσω τὴ στιγμιαία αὐτὴ παραρροσύνη.

Ἀλλὰ τὰ πατρικά αὐτὰ λόγια, ἀντὶ νὰ συγκινήσουν τὸν Σομῶ, ὅπως ἐπερίμεναν οἱ παριστάμενοι, τὸν ἔλαμν μανιώδη ἀπὸ θυμό.

Ἐπειτάχθη ὄρθιος, ἐκτύπησε μὲ τὸν γρόνθο του τὸ στρογγυλὸ τραπέζι πού εὐρίσκειτο κοντὰ του καὶ ἐφώνηξε σὰν τρελός:

— Μὰ σὰς ὀρκίζομαι ἰσᾶς ὀρκίζομαι! Δὲν εἶμ' ἐγὼ! Δὲν εἶμ' ἐγὼ ὁ κλέπτης! Ἀδιαθέτησα, ἀρρώστησα μιὰ στιγμὴ, ἀλλὰ δὲν ἔκλεψα τίποτα, τίποτα, τίποτα!

Ἐπειδὴ ἐφώνηξε πολὺ, τὰ λόγια του τὰκούσε καὶ ὁ Ἐρρίκος, πού ἐπερίμενε πάντα στὴ διπλανὴ αἴθουσα. Ὁρμήσε τότε ἀκράτητος, ἐσπρωξε τοὺς ὑπαλλήλους πού ἐδοκίμασαν νὰ τὸν ἐμπόδισουν, ἐδιαπλάτωσε τὴν πόρτα καὶ μπῆκε εἰς τὸ γραφεῖο τοῦ διευθυντοῦ.

Μόλις εἶδε τὸ παιδί του, ὁ Σομῶ ἐφώνηξε ἀκόμη πρὸ δυνατό:

— Ὁχι! δὲν ἔκλεψα τίποτα!...

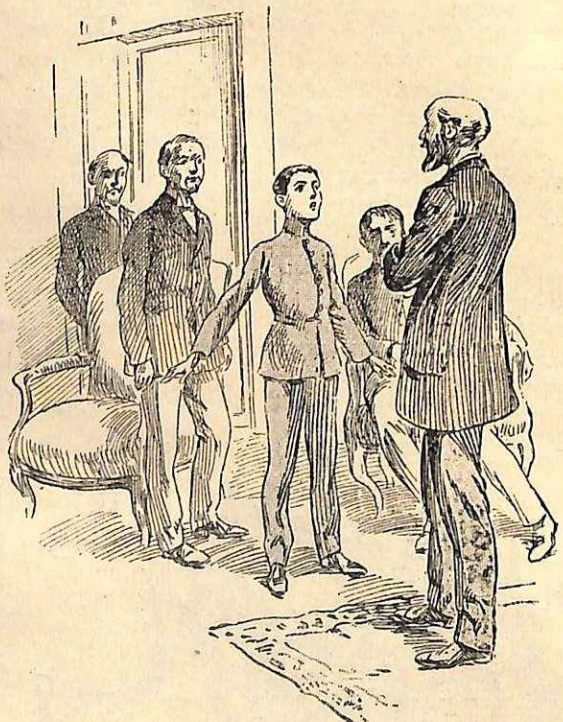
εἶνε περιττός. Ἡ παρουσία του μπορεῖ νὰ ἐπαναφέρῃ τὸν δυστυχισμένο του πατέρα εἰς τὸν ἴσιον δρόμο.

Καὶ ἀποτεινόμενος εἰς τὸν Σομῶ, πού εἶχε ξαναπέσει ἐπὶ ξηντηλέμενος εἰς καθισμά του καὶ κρατοῦσε εἰς χέρι του τὸ χέρι τοῦ Ἐρρίκου, ὁ διευθυντῆς ἐξηκολούθησε:

— Έλα, παιδί μου Σομῶ, ἐννοεῖς πολὺ καλὰ, ὅτι δὲν μποροῦμε νὰ πιστεύσουμε ὅτι εἶσαι ἀθώος. Οἱ ἰσχυρισμοὶ σου εἶνε ἀπίθανοι ἀνόητοι, τρελοὶ. Μὴν ἐπιμένῃς περισσότερο ἀπὸ τὸν στραβὸ καὶ ἐπικίνδυνον δρόμο, πρὸς τὸ συμφέρον αὐτὸ τοῦ παιδιοῦ σου, ἀλλ' ἀποκρίσου καλλιτέρα εἰς ἐρωτήσεις μου.

— Μὰ καὶ ἐγὼ αὐτὸ θέλω, κύριε διευθυντά! ἐφώνηξε ὁ δυστυχὴς μὲ φωνὴ πνιγμένη ἀπὸ συγκίνησι.

— Ὁραῖα! ἐξηκολούθησε ὁ προϊστάμενος τότε λοιπὸν νὰ μ'αξ πῆς ἀμέσως, πού ἐκουβάλλησες τὰ χρήματα, τὴ λίγη ὥρα πού ἔλειψες ἀπὸ τὸ ταμεῖο σου. Εἰ-

«Ὁ μπαμπᾶς δὲν εἶνε κλέφτης»

γες ἓνα εκατομμύριο διακόσιες σαράντα δύο χιλιάδες φράγκα. Τόσα δὲν σοῦ παρέδωκε ὁ προκατόχος σου τὸ μεσημέρι πού ἐπρόκειτο νὰ ἐξακολουθήσης ἐσὺ τῆς πληρωμῆς; Ἐ, ὁ ἐπιθεωρητῆς πού ἦλθε νὰ ἐξελέγξῃ κατόπιν, δὲν ὁρῆκε τίποτε στὸ ταμεῖο.

Ὁ Ἐρρίκος ἦταν κρεμασμένος μὲ ἀγωνία ἀπὸ τὸ στήμα τοῦ πατέρα του. Ἐπερίμενε τὴν ἀπάντησί του, βέβαιος βεβαίως, ὅτι ἡ ἀπάντησις αὐτὴ θὰ ἦταν τέτοια, πού θὰ διέλυε ἀμέσως ὅλη τὴν πλάνη, ὅλη τὴν παρεξήγησι. Ἀλλὰ, ὅπως καὶ ὅλοι οἱ παρευρισκόμενοι, ἀπογοητευθῆκε φοβερά, ὅταν ἤκουσε τὸν Σομῶ νὰ λέγῃ:

— Κύριοι... δὲν μπορῶ παρὰ νὰ ἐπαναλάβω ὅσα σὰς εἶπα... Δὲν ἐννοῶ τίποτα, δὲν ξέρω πὼς συνέβη αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. Ἀδιαθέτησα ἔξαφνα, ἀργήσα λίγην νὰ γυρίσω εἰς τὴν θέσιν μου, καὶ ὅταν ἐγύρισα, ὁρῆκα τὰ κουτιά μου ἄδεια.

Ὁ διευθυντῆς, ὁ προσωπάρχης καὶ ὅλοι οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τῆς Τραπεζῆς ἐκυτάχθησαν ἀπελπισμένοι ἀπὸ τὴν γελοία αὐτὴ ἀπολογία. Ἐπιτέλους ὁ προσωπάρχης ἐσήκωσε τοὺς ὤμους του καὶ μὲ τόνο πρὸς ζῆλον, θυμωμένο, εἶπε:

— Μὰ καὶ εἶν' αὐτὰ!... Ἐσχάτως λοιπὸν, ἐπὶ μὲ τὴν πρόφασιν αὐτῆς τῆς ἀδιαθεσίας πού μ'αξ κοπανᾷτε, ζητήσατε νὰ φέρεται τὴ θέσις, ὅτι ἀπομαρτυροῦμαι εἰς χάριν ὑμῶν, καὶ ὅτι ἐστὶν ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ ἐπιστρέψω τὰ χρήματά σας τὰ χρήματά σας ἐἴχαν ἀναληφθῇ.

— Δὲν εἶνε ἀλήθεια! ἐφώνησε ὁ Σομῶ, δὲν εἶνε ἀλήθεια! Ἐγὼ δὲν ἐξήσα νὰ πούσιόσω, Νὰ ἔλθῃ ὁ ἐπιθεωρητῆς Φρανσῆς, διέταξε ὁ διευθυντῆς.

Ὁ ὑπάλληλος αὐτὸς παρουσιάσθη ἀμέσως καὶ ἐβεβαίωσε ἐκείνῳ πού εἶχε πῆλ διευθυντῆς: Ναι ὁ Σομῶ, μὲ τὴν πρόφασιν πὼς εἶνε ἀρρώστος, ἐ-

ζήτησε μιὰ στιγμὴ νὰ ἐξέλθῃ. Τότε αὐτὸς ὁ Φρανσῆς, σύμφωνα μὲ τὸν κανονισμὸν ἐμείνε νὰ φυλάξῃ τὸ ταμεῖο. Ὁ Σομῶ ἀπουσίασε ὡς εἴκοσι λεπτά καὶ αὐτὸ τὸ διάστημα, ἐβεβαίωσε ὁ Φρανσῆς, — κανεὶς δὲν μπῆκε μέσα.

Ὁ προσωπάρχης κατέβασε τὸ κεφάλι

του καὶ ἀφοῦ σκέθηκε λίγην, ρώτησε: — Κύριε Φρανσῆς, τὴν ὥρα πού ἐφυγε ὁ Σομῶ, εἶδατε ἀνυπόβλητον τὰ χρήματά εἰς ταῦτα;

— Ὁχι, κύριε προϊστάμενε, ἀπεκρίθη ὁ ἐπιθεωρητῆς, λίγην σαστισμένος δὲν ἐπρόκειτο. Ἐκείνη τὴ στιγμὴ, νὰ ἐξελέγξω τὸ ταμεῖο. Περιορίσθηκα ἀπλῶς νὰ τὸ φυλάξω ὅσον ὥρα ἔλειψε ὁ ταμίας ἡξευρᾷ ἄλλως, ὅτι δὲν θάρκοῦσε νὰ ἐπιστρέψῃ.

Ἐκείναις πολὺ ἄσχημα! ὑπέλαθε ἔρηρ ὁ διευθυντῆς, καὶ θὰ θεωρηθῇτε καὶ σεῖς ὑπεύθυνος, ἂν χρειασθῇ νὰ παρῆμῃ 'ς αὐτὴ τὴν ὑπόθεσιν ἡ δικαιοσύνη. Ἀλλὰ ἐλπίζω νὰ μὴ φθάσωμε ὡς ἐκεῖ δὲν εἶνε ἔτσι, Σομῶ: δὲν θὰ μ'αξ πῆς ἐσὺ τί ἔγειναν αὐτὰ τὰ χρήματα, πού ἐξάθλησαν... πρόσκαιρως:

— Δὲν ξέρω, ἐψιθύρισε ὁ δυστυχὴς ταμίας, δὲν ξέρω... Δὲν ἔφυγα ἐγὼ ἀπὸ τὸ ταμεῖόν μου. Τὸ μόνον πού μπορῶ νὰ βεβαιώσω, εἶνε ὅτι δὲν ἔλειψα καθόλου. (Ἐπεται συνέχεια)

ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΓΙΑ ΠΟΣΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΕΧΑΡΗΚΑ

Ἀγαπητοί μου,

ΑΤΙ πολὺ εὐχάριστο μοῦ ἀνήγγειλε σήμερον ἡ Διάπλασις. Ὅτι τὸ ξεσπᾶθμα ἐξέτος ἄρχισε λαμπρά. Καὶ ἐπειδὴ ἡ καλὴ ἡμέρα δείχνει ἀπὸ τὸ πρῶτον, μποροῦμε νὰ ἐλπίζωμε ὅτι θὰ ὀρι ἀρβὺς ὄρη.

Οἱ πράκτορες μάλιστα αὐξάνουν καὶ πληθύνονται. Καὶ ἐκεῖ πού ὡς τώρα διέθεταν καμμιὰ πεντακοσαρία φύλλα τὴν ἐβδομάδα, αὐτὸ τὸ εἶδατε καὶ ἀπὸ τ' Ἀποτελέσματα τοῦ Διαγωνισμοῦ, — ἀπὸ τὸ πρῶτον φύλλον τοῦ νέου μας χρόνου ἔχουν ζητήσῃ ἐπ' αὐτὸ ἐπτακόσια.

Ἡ αὐξήσις εἶνε σημαντικὴ καὶ ἂν ἐξακολουθήσῃ ἔτσι, οἱ ἀγοραστὰς τῆς Διαπλάσεως ἐφέτος θὰ διαπλάσθων ὠρισμένως. Ἰσως μάλιστα θὰ ὑπερβῶν καὶ τὸ διπλάσιον. Ἐκτός, ἐννοεῖται, ἐκείνων πού ἀγοράζουν τὸ φύλλον ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸ πρακτορεῖο τῶν ἐφημερίδων. Καὶ ἐκτός τῶν συνδρομητῶν, πού ἀποτελοῦν τὸ «κύριον σῶμα» τοῦ διαπλασιακοῦ στρατοῦ καὶ πού καὶ αὐτοὶ αὐξάνουν καθ' ἡμέραν. Δὲν εἶν' εὐχάριστο αὐτό: ὅς ὅλας τὰς ἐποφύσεις εὐχάριστο: Πιστεύω ὅτι συμφωνεῖτε ὅλοι.

Καὶ πρῶτα—πρῶτα εἶνε δίκαιο. Διότι ἡ Διάπλασις ὁλοένα γίνεται καλλίτερη. Φέτος μάλιστα, μὲ τὴν κατάρτησιν τῶν Νέων καὶ Περιέργων, πού ἐπικύαν τὴν ὥρην μεγάλην ὠφέλειαν μὲ τὸν περιορισμὸν τῆς Σελίδος Συνεργασίας, — πού καὶ γι' αὐτὴν, ὅπως ἦταν ὡς τώρα, μποροῦμε νὰ πούμε τὸ ἴδιον, καὶ μὴ πρὸς κακοφασισμό τῶν ἐνδιαφερομένων—μὲ τὴν ἐκλογὴν τοῦ πρώτου μυθιστορηματός, πού εἶνε πράγματι ἔξοχο μὲ τὴν συνέχειαν τῆς «Καστελλίνας», πού δὲν πηγαίνει παρὰκάτω, καὶ μ' ὅλη αὐτὴ τὴν εὐρυχωρίαν πού θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν δημοσίευσιν τῶσαν ὡραίων πραγμάτων, — ἡ Διάπλασις πραγματοποιεῖ μιὰ βελτίωσιν σημαντικὴν. Τὸ φυλλάδιον ἐμείνε πάλι μὲ ὀκτὼ σελίδας, ἀλλ' αὐτὰ αἱ καινοτομικαὶ τοὶ κάμνουν σὰ δωδεκάσέλιδο. Εἶνε δίκαιο λοιπὸν ναυδύσησιν πολὺ, νὰ διπλασιασθῇ ἡ κυκλοφορία ἐνός περιοδικοῦ, πού κάνει ὅ,τι μπορεῖ γιὰ νὰ εὐχαριστῇ τὸ κοινόν του.

Ἐπειτα εἶνε συμφέρον. Συμφέρον γιὰ ὅλους σας. Διότι ἡ Διάπλασις: ὅταν ἰδῇ ὅτι οἱ φίλοι τῆς τὴν ὑποστηρίζουν τόσο θερμῶς, δὲν θὰ σταματήσῃ βέβαια ὡς ἐδῶ ἀλλὰ θὰ καλλιτερεύσῃ ἀκόμη περισσότερο. Καὶ πρῶτα-πρῶτα θὰ ἐαναρχίσῃ τὰ δωδεκάσέλιδα φυλλάδια, μιὰ φορὰ τὸ μῆνα, ὅπως τὰ εἶχε καὶ πρὶν ἀπὸ τοὺς πολέμους. Φθάνει νὰ προστεθοῦν τόσοι συνδρομηταὶ καὶ ἀγορασταὶ, ὥστε νὰ τῆς σκεπάσουν τὰ ἔσοδα καὶ τῆς μεγάλῃς ζημιῆς πού εἶχε τὰ δύο τελευταῖα χρόνια. Διότι ἡ Διάπλασις δὲν ἐπιδιώκει κέρδη. Ὅτι τῆς περισσεύει, τὸ διαθέτει ἀμέσως γιὰ μιὰ αὐξήσι, γιὰ μιὰ βελτίωσιν. Καὶ ἀφοῦ μὲ ζημίαν τῆς κἀνῃ τόσα, φαντασθῆτε τί θάκανε μὲ κέρδος. Σας συμφέρει λοιπὸν νὰ ξεσπαθώνετε. Ὅσο μεγαλύτερος ὁ ζήλος σας, τόσο μεγαλύτερη καὶ ἡ ἡλικία σας ὠφέλειαν καὶ εὐχάριστος.

Ἀλλὰ τὸ σημαντικώτερον κέρδος ἀπὸ τὸ ἐφετινὸν ζῶντομα τοῦ ξεσπαθώματος, ξεύρετε ποῖος εἶνε; Ἡ σωτηρία τῶν παιδιῶν πού στρατολογήτε, ἡ ἀπολύτρωσις τῶν ἀπὸ τὰ βλαβερά περιοδικὰ καὶ βιβλία πού, διὰ νὰ μὴ γνωρίζουν Διάπλασι, ἐδιάβαζαν ὡς τώρα καὶ κατεστρέφοντο. Δὲν θέλω νὰ πῶ τίποτε καλὸν γιὰ τὰ περιοδικὰ μας. Ἀπεναντίας, μερικὰ ἀπ' αὐτὰ τὰ βόσκω εὐνορῶν, τερπνὰ καὶ πολὺ κατὰ τὴν ἡλικίαν τῶν προσφύγων. Ἀλλὰ δὲν εἶνε γιὰ παιδιὰ. Ναι! δὲν εἶνε γιὰ τὴν πολὺ τρυφερὴ ἡλικίαν. Εἶνε γιὰ πρὸς μεγάλους, εἶνε γιὰ ἐκείνους πού ἐτελειώσαν πρὸς τὴν ἀνταρτίαν τους. Βλέπω ἔξαφνα ἓνα καινούργιον, γεμάτον ἀτμίαν εἰκόνας. Δὲν ξέρω πὼς νὰ τὸ κρύψω, στὸ σπίτι, γιὰ νὰ μὴ τὸ ὁρῶν τὰ παιδιὰ. Καὶ ὅμως σὲ πόσα παιδικὰ χέρια δὲν τὸ εἶδα! (Ὅπως βλέπω καὶ τόσα ἄλλα ἀκατά-

ληλα ὀλωσδιόλου, βλαβερά, φυλλάδια μὲ ἱστορίας ληστῶν καὶ μὲ διηγήματα, πού καὶ οἱ μεγάλοι εἶνε ζητήματα ἂν μποροῦν νὰ τὰ διαβάσουν χωρὶς ζημίαν. Καὶ νὰ τὰ ροφῶν, νὰ τὰ καταδροχθίζουν μαθηταὶ καὶ μαθητρίαι τοῦ Δημοτικού Σχολείου! Ἀ, τὰ δυστυχισμένα παιδιὰ! Ἀλλὰ τί μεγάλο καλόν, τί ἀνυπολόγιστον εὐεργέτημα τοὺς κάνει ἐκεῖνος, πού τὰ γνωρίζει μὲ τὴν Διάπλασιν! Τὶ ἀποκαλύπτει γι' αὐτὰ καὶ τί σωτηρία τὸ περιοδικὸν αὐτό, πού ἐνῶ εἶνε τερπνότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο, εἶνε συγχρόνως καὶ ὠφέλιμον ὡς κανένα, διότι γράσσεται ἐπὶ τῆς εἰς τὴν πρὸς τρυφερὴ νεολαίαν.

Γιὰ ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους, ἡ εἰδήσις πού μοῦ ἔδωσε πρὸ ὀλίγου ἡ Διάπλασις μ' ἐχαροποίησε πολὺ, καὶ σὰς τὴν ἐγχαράξα γιὰ νὰ χρηρῆτε καὶ σεῖς πού τόσο τὴν ἀγαπᾶτε, καὶ νὰ ἐξακολουθήσετε μ' ἀκόμη μεγαλύτερον ζήλον τὸ σωτήριον γιὰ τὴν ἐλληνικὴ νεολαίαν ξεσπαθώμα σας.

Σας ἀσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

ΤΟ ΤΙ ΕΧΩ

Ἐχω δύο φωτερὰ, καθάρια μάτια, ὅπου γυρνοῦν γοργὰ σὲ κάθε μέρος. Λουλούδια αὐτὰ θωροῦν, δένδρα καὶ (θάμνους)

Ὡς καὶ τὸν ἀψηλόν, γαλάζιον οὐρανόν. Μοῦ τὰβαλε ὁ καλὸς Θεὸς νὰ βλέπω καὶ ὅσα θωρῶ μ' αὐτὰ, δικά του εἶν' ὅλα!

Δυὸ φρύτωσαν αὐτὰ στὴν κεφαλὴ μου, γιὰ νὰ εἰμπορῶ νάκούω κάθε πρᾶγμα. Καὶ ὅταν ἡ ἀγαπητὴ μητέρα λέγῃ:

«Παιδί, τὸ λόγο μου ἀκού, αὐτὸ μὴ [κρίνεις, μή]»

Κι' ὅταν «Εὐθὺς ἐδῶ» κράξῃ ὁ πατέρας «Καὶ σάγαπῶ πολὺ, καλὸ παιδί μου!»

Ἐγὼ ἓνα στόμα, καὶ τὸ στόμα πού ἔχω. Νὰ τὸ μεταχειρίζομαι γοργῶς. Καὶ νὰ ρωτῶ γιὰ τόσα καὶ νὰ ἐκφράζω. Κάθε μου στοχασμὸς μ' αὐτὸ καὶ νὰ γελῶ, Νὰ τραγουδῶ, νὰ δέχομαι, νὰ λατρεύω τὸν Πλάστη μου, πού εἶνε στὰ οὐράνια.

Ἐδῶ ἔχω ἓνα χέρι, ἐκεῖθ' ἓν ἄλλο. Δεῖ καὶ ὁριστερὸν τὰ ὀνομάζω, — Μὲ δάκτυλα, ἀπὸ πέντε στὸ καθένα. Μόνον νὰ παίξουν τὴν ἐγὼ ποδοῦ.

Ἄλλ' ὅταν ἀγδρωθῶ καὶ μάθω κάτι, Τότε εὐχαρίστως θὰ δοῦλεύουν ὅλα.

Ἐχω δύο πόδια πού κρατοῦνται ὁλόρθια. Καὶ πάνε στὸν πατέρα ἢ τὴν μητέρα. Κι' ἂν δὲν τὰ καταφέρω, ὅσο ποθοῦσα. Στὸ τρέξιμόν ἢ τὸ πῆδημα ἀπὸ τώρα, Δὲν βλάπτει, ἀμα ὅμως μεγάλως πονεῖ. Μὲ διπλὴν γοηγορία θὰ πηγαίνουν.

Ἐχω καρδιά, ἐδῶ, μέσα στὸ στήθος. Μικροῦλα, μὰ κτυπᾷ χαρὰ γερμάτη. Μ' αὐτὴ ἀγαπῶ πατέρα καὶ μητέρα! Καὶ ἐφέρεται ἀπὸ ποῶν τὴν ἐγὼ ἐγώ! Ναι, ὁ Θεὸς μοῦ τὰχ δόξα ὅλα! Καρδιά, μ' ἀγάπη, καὶ ζοῦν ἀκόμα!

[Κατὰ τὸ γερμανικὸν τοῦ Γουλιέλμου Χέου, μεταφράσει Νίκου Κορβετίνα, διασκευασθεῖσα διὰ τὴν «Διάπλασιν» ἐκ τῆς «Κερκυραϊκῆς Ἀνθολογίας»]

Η ΚΑΣΣΕΤΙΝΑ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. (Συνέχεια)

Τὸ διὰ τὴν ἀγγλικὴν δικαιοσύνην, ὥστε νὰ πιστεύσῃ κατόπιν εὐκολώτερα, ὅτι ὑπέπεσαν εἰς λάθος καὶ καταδίκασεν ἄλλον ἀντ' ἄλλου.

Πραγματικῶς, ἡ ἄδεια ἐδόθη εἰς τὸν μαρκήσιον Δερινύ, ὁ ὁποῖος μετέβη εἰς τὴν φυλακὴν τοῦ Δροῦλ-Τῆς ἰν καὶ ὠμίλησε μὲν τὸν ὄντον περὶ τῆς προτάσεως, τὴν ὁποίαν τῷ εἶχε κάμῃ.

— Εἶμαι εἰς θέσιν νὰ ἐκπληρώσω τὴν ὑπόσχεσιν ποῦ σὰς ἔδωσα, ἐντὸς δύο ὥρων μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν μου, τὸν ἐδεδαίωσεν ὁ «Ρ». «Ἀλλως, τὸ συμφέρον μοῦ ἐπιβάλλει νὰ τὸ κάμω, διότι δὲν εἶμαι τόσον ἀνόητος νὰ ὑποθέσω, ὅτι σεῖς καὶ οἱ φίλοι σας, θὰ μὲ ἀφίσσετε νὰ δραπετεύω, πρὶν νὰ σὰς ἱκανοποιήσω τελείως.

— «Ὁχι βέβαια! ἡ ἀπόπειρά σου νὰ δραπετεύσῃς χωρὶς νὰ ἐκτελέσῃς πρῶ-

μου. Δὲν θὰ σὰς λείψῃ οὔτε μία ἐπιστολή.

— Εὐχαριστῶ, εἶπε χωρὶς νὰ θέλῃ ὁ κ. Δερινύ. Θὰ μὲ ξαναἰδῇς μετὰ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας. Θὰ μὲ συνοδεύῃς κ' ἕνας φίλος. Θὰ σοῦ ποῦμε τότε τί πρέπει νὰ κάμῃς καί... τὴν ἴδια ἡμέρα, θὰ εἶσαι ἐλεύθερος.

Ὁ «Ρ» δὲν ἀπεκρίθη, διότι τὰ βήματα τοῦ δεσμοφύλακος, ποῦ περιερέρετο ἀπέξω, ἐπλησίασαν ἐκείνην τὴν στιγμήν, τὰ μάτια ὅμως τοῦ νεαροῦ καταδίκου ἐλαμψάν κατά τρόπον ἐκρηκτικόν, καὶ ἐνευσεν μὲ τὸ κεφάλι. Ὡς νὰ ἤθελε νὰ εἶπῃ: «Σύμφωνοι!»

Σκεπτικὸς, ὁ μαρκήσιος Δερινύ ἐξήλθεν ἀπὸ τὸ κελλὶον τοῦ υἱοῦ του.

— Λοιπὸν, τὸν ἠρώτησεν ὁ διευθυντὴς τῆς φυλακῆς, δὲν εἶχατε κάμῃ λάθος; ὁ φυλακισμένος αὐτὸς δὲν εἶνε πρᾶγματι ὁ λεγόμενος Ροδόλφος κ' ἐπιλεγόμενος «Ρ»;

— Δὲν εἶμαι καὶ τόσον βέβαιος, ἀπεκρίθη ὁ μαρκήσιος, κοκκινίζων διὰ τὸ ψεῦδος τοῦ ὁ μόνος τρόπος διὰ νὰ βεβαιωθῶ, εἶνε νὰ ὑποβάλω τὸν ἄλλον,

εἶνε πρᾶγματι αὐτός, ὁ ντέτεκτιβ Ζιλλάρ.

— Ἐν τούτῳ περιπτῶσει ἐπιθύρισε σκεπτικὸς ὁ διευθυντὴς, θαύρωθ' ἢ ἀποφασίς, ποῦ τὸν καταδίκασεν καὶ θὰ συλλήψθῃ ὁ σωτίας του.

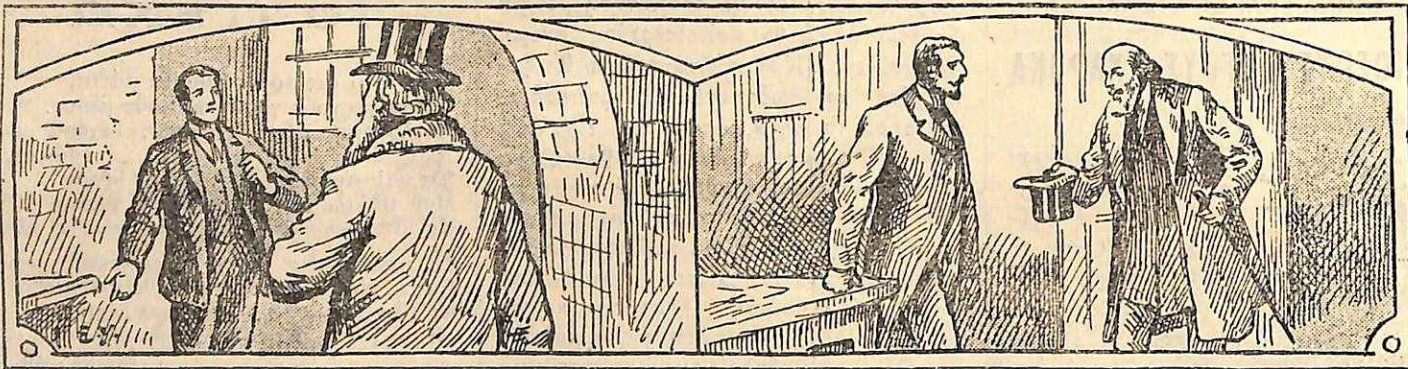
Κ' ἐδῶ ὁ μαρκήσιος ἀπεχαιρέτησε τὸν διευθυντήν.

Ἦτο κάπως φοβισμένος διὰ τὰ ψεύματα ποῦ ἠναγκάσθη νὰ μεταχειρισθῇ, διὰ νὰ παίξῃ καλὰ τὴν πρώτην πρᾶξιν τῆς εὐφυοῦς κωμωδίας, τὴν ὁποίαν εἶχει ἐπινοήσῃ ὁ Μωρίς Ζιλλάρ.

Διὰ τοῦτο, δταν ὁ νεαρὸς ντέτεκτιβ, ὁ ὁποῖος ἐπερίμενεν ἀνυπομονῶνς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐπισκέψεώς του ἐκείνης, εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιόν του καὶ τὸν ἠρώτησεν ἂν τὰ πράγματα ἐπὶ γαίαν καλὰ κ' ἂν ἐπίστευεν, ὅτι ὁ «Ρ» θὰ ἐξετέλει τὴν ὑπόσχεσίν του, ὁ μαρκήσιος τῷ ἀπεκρίθη μὲ μίαν μονοσυλλάβων καὶ μ' ἕνα ὕψος τὸσον περιφθόν, ὥστε ὁ Μωρίς Ζιλλάρ ἀπεγοητεύθη.

Ἀλλ' ἐξαίρῃς, ἀποτόμως, ὁ κ. Δερινύ τῷ εἶπε.

— Μεθαύριο θὰ πάμε... Εἶσαι ἀκόμη

τα τὰς ὑποσχέσεις σου, δὲν θὰ εἶχεν ἄλλο ἀποτέλεσμα, παρὰ νὰ ξαναπισθῇς ἀμέσως καὶ νὰ φυλακισθῇς. χωρὶς καμμιὰ ἐλπίδα αὐτὴ τῇ φορᾷ. Σκέψου καλὰ, Ροδόλφε, — ἐξηκολούθησεν ὁ μαρκήσιος μὲ ὑποτρέμουσαν φωνήν, — εἶνε τὸ ἔσχατον μέσον ποῦ σοῦ μένει, διὰ... νὰ πορύγῃς τὴν τιμωρίαν ποῦ σοῦ ἀξίζει.

— Ἐχετε λοιπὸν κανένα σχέδιον; ἠρώτησεν ὁ «Ρ» μὲ χαράν, βλέπων ἀπὸ τῶν ἀνοικτὰς τὰς θύρας τῆς φυλακῆς του.

— Ναί, ἔχω ἕνα σχέδιον, ποῦ δὲν εἶνε δύσκολο νὰ ἐκτελεσθῇ, ἀπεκρίθη στενάζων ὁ μαρκήσιος.

— Κ' ἐγὼ λοιπὸν, ὑπέλαβεν ὁ φυλακισμένος, τοῦ ὁποῖου ὁ τόνος ἐμαρτυροῦσε κάποιαν εἰλικρινείαν, δὲν ἔχω παρὰ νὰ σὰς ἐπαναλάβω, ὅτι σὰς εἶπα. Ἐκαμα πολλὰ στὴ ζωὴ μου, ἀλλ' αὐτὴ τῇ φορᾷ εἶμαι εἰλικρινής.

— Καλὰ. Ἐχεις νὰ προσθέσῃς τίποτε ἄλλο; ἠρώτησεν ὁ μαρκήσιος, ἔτοιμος νὰ πέλθῃ.

— Ὁχι. Θὰ κρατήσω τὴν ὑπόσχεσί

τὸν νέον ποῦ ἔχω μαζὶ μου, εἰς μερικὰς δοκιμὰς, αἱ ὁποῖαι θὰ τὸν κάμουν νὰ προδοθῇ, ἂν δὲν εἶνε ὁ ἀληθινὸς Μωρίς Ζιλλάρ. Ὅσον διὰ τὸν φυλακισμένον, ἰσχυρίζεται ὅτι ἔγινε θυμὰ φοβερὰς παρεξηγήσεως καὶ ἐπιμένει ὅτι εἶνε ὁ νέος ντέτεκτιβ, ὁ ἴδιος.

— Περίεργον! ἐπιθύρισε ὁ διευθυντὴς.

— Θὰ ἐπανέλθω ἐντὸς ὀλίγου, ἐξηκολούθησεν ὁ Μαρκήσιος, ἂν μοῦ ἐπιτρέπετε, μαζὶ μ' ἕνα φίλον μου, ποῦ γνωρίζει τὸν Μωρίς Ζιλλάρ καλλίτερον ἀπὸ ἐμέ. Ἐλπίζω, ὅτι ἡ μαρτυρία του θὰ μὲ βοηθήσῃ πολὺ νὰ ἐξηγνίσω αὐτὸ τὸ μυστήριον. Ἀφ' ὅτου ἐπέστρεψε, βλέπετέ. εἰς τὸ Λονδίνον ὁ ἥρωας τῆς ὑποθέσεως Χόλκερ, μοῦ ἐγεννήθησαν ὅλα αὐτὰ αἱ ἀμφιβολίαι περὶ τῆς ταυτότητός του. Εἶνε φανερόν, ὅτι ἂν ὁ νέος, ὁ ὁποῖος κατοικεῖ μαζὶ μου εἰς τὸ Βασιλικὸν Ξενοδοχεῖον, δὲν εἶνε ὁ Μωρίς Ζιλλάρ, τότε ὁ φυλακισμένος...

— Ὁ κατάδικος, διώρωσεν ὁ διευθυντὴς.

— Τότε ὁ κατάδικος, ὅπως λέτε, ὑπῆρξε θυμὰ τερατώδους πλάνης καὶ

διαθεθεμένος νὰ κάμῃς τὴν ἀπόπειραν; Ἐγὼ τί νὰ σοῦ πῶ, τὴν φοβοῦμαι... Εἶνε πολὺ δυσκολώτερον ἀφ' ὅσον, φίλε μου, τὴν φαντάζεσαι!

— Εἶμαι παρὰ ποτε ἀποφασισμένος, κύριε Δερινύ, ἀπεκρίθη ζωηρὰ ὁ Μωρίς Ζιλλάρ, καὶ μὴ φοβάσθε καθόλου! Θὰ ἰδῇτε, ὅτι ὅλα θὰ πᾶνε λαμπρά.

Ἀντὶ ἀπαντήσεως, ὁ μαρκήσιος ἔδραξε τὴν χεῖρα τοῦ νεαροῦ ντέτεκτιβ καὶ τὴν ἔσφιξε μὲ συγχίνησιν.

— Τώρα θὰ φροντίσω γιὰ τὴν μεταμόρφωσί μου, εἶπεν ὁ Μωρίς Ζιλλάρ εἰς τόνον σχεδὸν παιδρὸν. Θὰ φύγωμεν ἀπὸ ἐδῶ μαζὶ, ὅποτε θέλετε, καὶ ὅταν θὰ γυρίσετε με... τὸν ἄλλον, ἢ ὑπόθεσις θὰ εἶνε τελειωμένη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἡ ἀντικατάστασις

Ἐν τούτοις ἦτο ἀπαραίτητον, διὰ νὰ γίνουν ὅλα ὅπως τὰ εἶχε προσχεδιάσῃ ὁ Μωρίς Ζιλλάρ, νὰ μάθουν πρῶτα ὁ Βωτιέ, ὁ Οὐίλλιαμ Χόλκερ, ἡ οἰκογένειά του καὶ μερικοὶ ἀκόμη φίλοι ποῦ ἐσύχναζαν εἰς τοῦ μαρκηστίου Δερινύ,

ὅτι αὐτὸς εἶχε δῆθεν κάποιαν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ νεαροῦ ντέτεκτιβ.

Πρὸς τοῦτο, καὶ χωρὶς, ἔννοεῖται, νὰ ανακινωθῇ εἰς κανένα ἢ μελετωμένη ἀντικατάστασις, ὁ μαρκήσιος συνεννοήθη μὲ τὸν Μωρίς καὶ, ἐπωφεληθεὶς μίαν σκηπτικὴν ἀπουσίας τοῦ νέου, συνήθροισεν τοὺς φίλους εἰς τὸ σαλόνι του. Ἐκεῖ δέ, μίαν στιγμὴν ποῦ ὁ Οὐίλλιαμ Χόλκερ ἀνέφερε τὸν Μωρίς Ζιλλάρ, διὰ νὰ τὸν ἐγνωματῇ κατὰ τὴν συνήθειάν του, ὁ κ. Δερινύ τὸν διέκοψε λέγων:

— Ἀλήθεια, ἀγαπητὲ κύριε Χόλκερ, ἀπὸ δύο, τριῶν ἡμερῶν, δὲν σὰς φαίνεται κάπως παράδοξος ὁ τρόπος τοῦ Ζιλλάρ;

(Ἐπεται συνέχεια)

ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΛΥΚΟΙ ΣΤΗ ΣΤΕΠΠΑ

[Ρωσσικὸν Διήγημα]

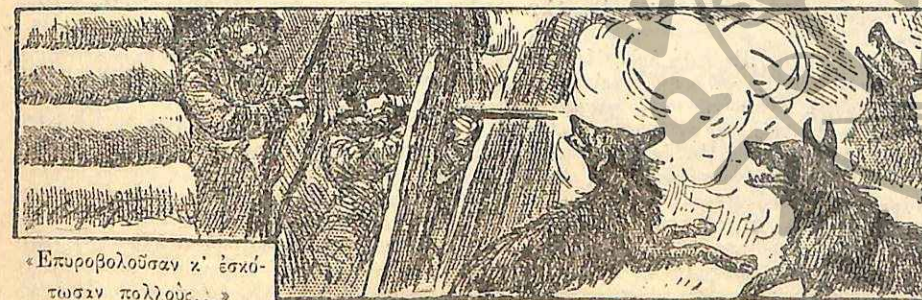
— Γιατί θὰ πᾶς μόνος σου στὸ κυνήγι; ἀρρὺ εἶνε εὐκολο νὰ πάρῃς μαζὶ σου καὶ ὑπηρετὲς;

— Μὰ γιατί δὲν μοῦ χρειάζεται κανέναν, ἀγαπητή μου! Δὲν ξέρεις λοιπὸν ὅτι μπορεῖ νὰ τὰ βγάλω πέρα μοναχός μου σὲ κάθε περίστασι; Δὲν εἶμαι μουζίκος ἐγὼ, νὰ τρέμω διαρκῶς!

Ἡ Ὀλγα, ἡ ἀγαθὴ σύζυγος τοῦ Ρώσου ἀριστοκράτου, δὲν ἐπέμεινε περιττότερον ἐσυλλογίσθη ὅμως, ὅτι ὅσο γενναῖος καὶ ἂν ἦτον ὁ Βλαδίμηρος, πολλοὶ μουζίκοι ἦσαν ἐπίσης γενναῖοι, καὶ θὰ ἤγχετο νὰ ἔδωκε τὸν ἄνδρα τῆς ὀλιώτερον ὑπερήφανον διὰ τὰ πλούτη του καὶ ἐπιεικέστερον πρὸς τοὺς δυστυχεῖς χωρικοὺς, ποῦ τοὺς περιτρονοῦσε τόσο, ἐνῶ αὐτὴ, ἡ Ὀλγα, τοὺς ἐλυπεῖτο κ' ἔκαμνε, ὅτι ἡμποροῦσε διὰ νὰ τοὺς ἀνακουφίσῃ.

Ὁ Βλαδίμηρος ἔκαμε λοιπὸν ὅ,τι εἶπεν: Ἀνεχώρησε μόνος του, συνήντησε τοὺς φίλους του κ' ἐκινήγησε μαζὶ τῶν λαμπρῶν. Ἐσχότωσε μάλιστα καὶ δυὸ γαλάζιες ἀλεπούδες καὶ τῆς ἐφόρτωσε ἐπὶ ἔλκυθρον του, διὰ νὰ τῆς χαρίσῃ τὴν Ὀλγα, ποῦ μὲ ὅλην τὴν ἀλαζονείαν, τὴν ἀγαποῦσε πολὺ.

Ἦστερα ἐπῆρε τὸν δρόμον νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν πύργον του, μολοντὶ οἱ φίλοι του τὸν ἐμπόδιζαν, λέγοντες ὅτι

«Ἐπυροβολοῦσαν κ' ἐσκότωσαν πολλοὺς...»

ἡ θερμοκρασία εἶχε χαμηλώσῃ παρὰ πολὺ καὶ ὅτι μὲ τέτοιο πρωτοφανὲς κρύο, δὲν ἦτο καθόλου φρόνιμο νὰ βρεθῇ ὁλομόναχος στὴν ἐρημίαν τῆς στέππας.

— Μὰ! ἀπαντοῦσε γελῶν ὁ Βλαδίμηρος καὶ τί κακὸ μπορεῖ νὰ μοῦ συμβῇ; Ἀλλως τε διακίττωμαι σὲ σὰς, γιατί κ'; ἀπὸ μακριὰ, θὰ ἔχετε τὴν καλωσύνη νὰ μὲ βοηθήσετε. Ἀν μοῦ χρειασθῇ ἡ βοήθειά σας, δὲν ἔχω παρὰ νὰ στυρίξω. ἂν νὰ ἤμαστε ἀκόμη ἐπὶ κυνήγι. Εὐτυχῶς τὸ κέρας μου ἀκούεται μακριὰ.

Καὶ ὕψωνον ὑπερήφανα τὴν κεφαλὴν του, ὁ Βλαδίμηρος, ποῦ εἶχε τὴν ἀξίωσιν νὰ δεσπόζῃ καὶ τῶν στοιχείων ὅπως καὶ τῶν ἀνθρώπων, ἀπεχαιρέτησε μὲ θερμὰς χειροφίλας τοὺς εὐγενεῖς φίλους του καὶ ἀνέβηκε ἐπὶ ἔλκυθρον του.

Τώρα τρέχει γρήγορα ἐπὶ στέππα... Τυλιγμένος ἐπὶ γούνας του, αἰσθάνεται μολοντοῦτο, ὅτι τὸ κρύο ἐκείνο εἶνε ἐκτάκτως δυνατό. Ἐξαίρῃς, ἀκούει πίσω του σὰν τρεχάλα. Στρέφεται, μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι θὰ ἰδῇ κάποιον ἀπὸ τοὺς φίλους του, ποῦ θέλει ἴσως νὰ τὸν φθάσῃ. Ἀλλὰ μὲ ὅλην τὴν γενναϊότητα, ἀνατριχάζει: Δὲν εἶνε ἄνθρωπος ἀπὸ πίσω του, ἀλλὰ λύκος. Καὶ ὅχι δύο ἢ τρεῖς, ἀλλὰ ὀλόκληρη ἀγέλη, πεινασμένη, ἐξαγριωμένη, φοβερά!

Ἕνας λύκος, ὁ μεγαλύτερος καὶ δυνατώτερος, προήγεται. Ὁ Βλαδίμηρος δὲν διστάζει: σηκώνει τὴν καρμπίνα του καὶ πυροβολεῖ. Εἶνε καλὸς σκοπευτὴς καὶ ἡ σφαῖρα βρῖσκει τὸν λύκον ἐπὶ τὴν καρδιά. Τὸν βλέπει ποῦ κάμνει δύο-τρία ἄτακτα βήματα κ' ἔπειτα πέπτει νεκρὸς.

Ὁ Βλαδίμηρος ἐκβάλλει στεναγμὸν ἀνακουφίσας. Νομίζει, ὅτι ὁ πυροβολισμὸς του θὰ τρομάξῃ τοὺς ἄλλους λύκους καὶ θὰ τοὺς σταματήσῃ. Ἀλλὰ λογαριάζει χωρὶς τὴν παῖναν ποῦ κάμνει τὴν ἀγέλην ἐκείνην νὰ ψηφᾷ κάθε κίνδυνον. Καὶ νὰ τη! τρέχει! πλησιάζει μὲ ἀπαίσια οὐρλοῖσμάτα.

Ὁ Βλαδίμηρος βλέπει, ὅτι δὲν ἔχει νὰ χάσῃ στιγμήν. Κ' ἐνῶ παροτρύνει τὰ λόγα του μὲ τὴν φωνήν καὶ μὲ τὰ λουριά, ἀρπάζει μὲ τὸ ἄλλο χεῖρ τὸ κέρας του, τὸ βάζει στὸ στόμα του καὶ φυτὰ μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῶν πνευμάτων του.

Ἀλλὰ τί συμβαίνει!

Θαύμα, — ἕνα θαύμα ποῦ ὁ Βλαδίμηρος δὲν εἰμπορεῖ νὰ τὸ ἐξηγήσῃ ἀμέσως. Κανέναν ἥχος δὲν βγαίνει ἀπὸ τὸ κέρας! Φυσᾷ, ξαναφυσᾷ, τίποτε... Τὸ γυρίζει ἀνάποδα διὰ νὰ ἰδῇ τί συμβαίνει, καὶ τότε βλέπει ὅτι τὸ θαύμα εἶνε φυσικώτατον: Μ' ἐκείνο τὸ φοβερὸν κρύο, ἡ πνοή του παγώνει μετὰ εἰς τὸ κέρας καὶ σχηματίζει: κρυστάλλους ποῦ ἐμποδίζουν κάθε ἥχον.

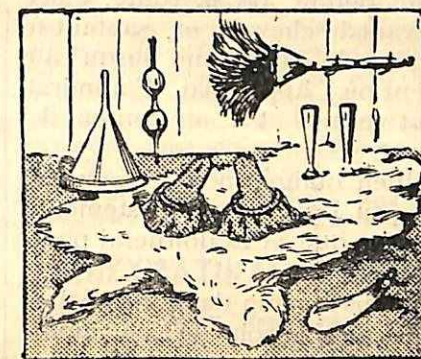
(Ἐπεται τὸ τέλος)

ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

[Βλέπε: Ὁδηγὸν Συνδρομητοῦ Κεφ. ΙΒ'.]

α') Πρόβλημα.

Ὁ Τοτὸς εἶνε μόνος του στὸ σπίτι καὶ ἀκούει κλέπτας. Τί νὰ κάμῃ; Δὲν ἔχει ἄλλα ὅπλα παρ' αὐτὰ τὰ εἰρηνικώτατα ποῦ βλέπετε: μιὰ προβοιά, ἕνα χωνί, δυὸ βοῦρτσες, ἕνα ξεσκονιστήρι, κτλ.

Καὶ ὅμως, μὲ αὐτὰ καὶ μὲ τὸν... ἐκὺτόν του, κατορθώνει νὰ τρομάξῃ τοὺς κλέπτας καὶ νὰ τοὺς τρέψῃ εἰς ἄτακτον φυγήν.

Πῶς ἔκαμεν ἀρά γε ὁ Τοτὸς;

β') Παιγνίον.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἡρώτος τοῦ 1913

		ΓΑ		
	ΚΡΙ	ΤΑ	ΝΟΣ	
ΜΕ	ΡΙ	Α	ΛΙ	ΜΕ
	ΜΑΡ	ΝΕ	ΞΕΣ	
		ΚΑ		

Νὰ συναρμολογηθῶν αἱ συλλαβαὶ αὐταί, ὥστε νὰποτελεσθῶν τὰ ὀνόματα τεσσάρων ἀνθρώπων.

γ') Διὰ τοὺς Σαλλομαδεῖς

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος
 $I^* - s^*!^{**} - l^{**} - p^{**} - t^{**} - l^{**} - m^{**}nd^*$

Νάναγνωσθῇ τὸ Φωνηεντόλιπον τοῦτο.

Ἀῦσεις τοῦ 51ου φύλλου

α') Τὸνομα τοῦ θεοῦ εἶνε ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ. — β') Ἀετός, Ἀκανθούλλης, Σπίτης, Περιστερά, Κορυδαλλός. — γ') Expérience passe science.

ΜΙΚΡΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΣ ΕΚ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ

Πρόκειται να μεταφραστεί, δια να δημοσιευθεί, εις την «Διαπλάσι» το κατωτέρω γαλλικόν διήγημα. Καί προκηρύσσεται σήμερον διαγωνισμός δια την καλλίτεράν του μετάφρασιν.

L' ENFANT CONTENT DE SOI

Je me promenais un jour à cheval. Je descendis pour cueillir une plante dans une haie. Mon cheval, profitant de ce moment de liberté, se mit à galoper le long du chemin. Un petit garçon, qui était dans un champ voisin, le vit, se hâta de courir à un détour de la route, y arriva avant le cheval, et, sautant à sa bride, le tint ferme jusqu'au moment où j'approchai. J'admirai le teint vermeil et l'air content de l'enfant.

— Bien obligé, mon garçon, lui dis-je ; tu l'as attrapé lestement. Qu'est-ce que je te donnerai pour ta peine ?

Et je mis la main dans ma poche. — Je n'ai besoin de rien, monsieur.

— Non ? Tant mieux pour toi ; il y a bien peu d'hommes qui puissent en dire autant. Mais, réponds-moi, qu'est-ce que tu faisais là dans ce champ ?

— J'arrachais la mauvaise herbe en gardant les moutons.

— Aimes-tu cette occupation-là ?

— Oui, monsieur, surtout quand il fait beau temps.

— Mais n'aimerais-tu pas mieux t'amuser ?

— Oh ! ce que je fais n'est pas un gros ouvrage : c'est presque comme si je m'amusais.

— Y a-t-il longtemps que tu es ici dans ce champ ?

— Depuis ce matin, à six heures.

— N'as-tu pas faim ?

— Oui, monsieur, mais j'irai dîner tout à l'heure.

— Si tu avais douze sous, qu'est-ce que tu en ferais ?

— Je ne sais pas ; de ma vie je n'en ai eu autant.

— N'as-tu donc point envie de quelque joujou ?

— Non, monsieur ; car je n'ai presque pas le temps de m'amuser. Il faut que je mène les chevaux aux champs, il faut que j'aie soin des vaches ; il faut que j'aie à faire les messages à la ville, et cela vaut bien autant que de s'amuser.

— Mais si tu avais de l'argent, tu achèterais des pommes et des pe-

tits gâteaux quand tu vas à la ville ?

— Oh ! j'ai des pommes à la maison ; et pour les gâteaux, je n'y tiens pas, parce que ma mère fait de temps à autre une tarte, que j'aime bien autant.

— Tes souliers sont troués. Ne voudrais-tu pas en avoir de meilleurs ?

— J'en ai de meilleurs pour les dimanches.

— Mais ils laissent entrer l'eau, les tiens ?

— Oh ! je m'embarrasse bien de ça !

— Ton chapeau est tout déchiré.

— J'en ai un tout neuf à la maison !

— Et comment fais-tu lorsqu'il pleut ?

— Quand il pleut bien fort, je me cache sous une haie, jusqu'à ce que la pluie cesse.

— Comment fais-tu quand tu as faim avant l'heure de t'en aller ?

— Quelquefois je mange une rave crüe.

— Et s'il n'y en a point ?

— Eh bien ! alors je fais comme je peux. Je travaille ferme et j'oublie que j'ai faim.

— N'as-tu pas soif quand il fait chaud ?

— Oui ; mais il y a assez d'eau par là.

— Mon garçon, je vois que tu as raison et que tu n'as besoin de rien. Mais n'as-tu pas encore été à l'école ?

— Si, monsieur, et j'y retournerai après les moissons.

— Il te faudra des livres alors ?

— Oui, monsieur.

— Eh bien, je te les donnerai, moi. Dis-le seulement à ton père, et dis-lui que c'est parce que tu es un bon petit garçon content de tout ; ainsi, retourne vers tes moutons, mon ami.

— Oui, monsieur, bien obligé.

— Adieu, mon garçon.

— Adieu, monsieur.

Οί όροι του Διαγωνισμού είναι οι εξής:

1.—Είμπορούν να λάβουν μέρος όσωνδήποτε ηλικίας όσον έχουν ψευδώνυμον εγγεγραμμένον δια τόν 1916, επί πληρωμή δέ λεπτόν 10 εις γραμματόσημον ή λοιπή συνδρομητική κατάδελφία των, και επί πληρωμή λεπτόν 30 ή κατά φύλλον αγοραστική.

2.—Αι μεταφράσεις, εις πολύ απλήν όμιλουμένην γλώσσαν, (χωρίς γαλλισμούς και χωρίς σχολαστικισμούς,) πρέπει να είναι γραμμένα πολύ καθαρά εις γνωριστόν φύλλον χάρτου (μή περιέχον δηλαδή τίποτε άλλο εκτός της μεταφράσεως,) και επί της μίας μόνον όψεως αυτού (μή γράφεται ποτέ από πίσω,)—μή την σημαντικήν άνωθεν «Διά τόν Μ. Διαγωνισμόν Μεταφράσεως» και κάτωθεν μέ τίτλον ή τόν ψευδώνυμον (άν έχη) τού διαγωνιζομένου.

3.—Μεταφράσεις υπό τούς άνωτέρω όρους,

δέχονται μέχρι της 25ης Ιανουαρίου 1916.

4.—Η όραιοτέρα μετάφρασις θα δημοσιευθή εις την «Διαπλάσιν» μαζί με τ' Αποτελέσματα τού Διαγωνισμού, Βραβεύει δέ θα άπονεμηθού τή συνήθη τών Μικρών Διαγωνισμών, κατά τόν ΣΤ' Κεφάλειον τού «Όδηγού».

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ο κύριος είναι διαστρώς από ένα ξενόδοχόν, αλλά μετ' όλίγον επιδιδόσκει και λέγει εις ένα μικρόν υπηρέτην.

—Τρέξε γρήγορα στον αριθμό 18, να ιδής, μήν άριστα τόν μπαστούν μου.

Ο μικρός φεύγει όρμητικός και μετ' όλίγον επιστρέφει άσθμαίνων.

—Μάλιστα, κύριε ! λέγει τόν μπαστούν σας είνε άπώλω. Ξετή γωνία, κοντά στο κρεβάτι.

Εστάλη από τόν Μικρόν Προσκόπου

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Αθήναι, 38 όδος Ευριπίδου
ήν 8ην Δεκεμβρίου 1915

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΜΑΣ

Ο Διευθυντής της «Διαπλάσεως» κ. Νικόλαος Π. Παπαδόπουλος, άδυνάτων να ευχαριστήσῃ ιδιαιτέρως ένα έκαστον απ' όσους τόν συγχαίρουσαν δια τήν όνομαστικήν του εορτήν, μέ παρέκλεισε να διαβιβάζω πρὸς όλους τας θερμότητας του ευχαριστίας.

Ναι, Μαϊμουδίτσα: να μη τάλιλλῃς τόν νόστιμον ψευδώνυμάκι σου. Μαρτέστιν και έμένα αυτά τάστειλα και τὰ σύνταμα. Να σου ζήση ή μικρά άνεψία και να τήν ιδούμε και συνδρομητικά.

Ζήσων Κιτιεύ, έλαβα και σ' ευχαριστώ πολύ δια τόν ξεπάθωμα και δι' όσα γράφεις. Έλπίζω, ότι ή ευχή σου θα εκπληρωθή και θα τριπλασιασθή φέτος ή κυκλοφορία μου. Σας τὰ γράφει σήμερα και ό κ. Φαίδων. Ο «Κόκκινος Βράχος» του έτυπώθη κ' εκδίδεται αυτήν τήν εβδομάδα. αλλά δεν είνε δια παιδιά.

Η Ηρώς Έλληνοπούλα, μου γράφει, ότι αούδέποτε θα μέ απογοητευθή, διότι δεν δύναται να ζήση χωρίς έμένα, αφού της είμαι τόν προσφιλέστερον τών όσων έχει εις τόν κόσμον τούτον !! Τήν ευχαριστώ πάρα πολύ, καθώς και δια τόν ξεπάθωμα.

Αυτό συμβαίνει, Στενημαχιωτάκι, διότι έδω δεν ύπάρχειν ακόμη πολλοί και μεγάλοι Έταίροι πρὸς κατασκευήν κινηματογραφικών ταινιών. Μία μόνη πού ύπάρχει, τώρα μόλις ήρρισε να κάμει και ελληνικά κινηματογράφματα με ελληνικά ήθοποιούς. Όστε υπομονή.

Πτέρα τού Κόρακα, σ' ευχαριστώ πολύ. Έλπίζω, ότι τόν πρώτό σου γραμματάκι θα έχη και συνέχειαν. Βλέπω άλλως τε ότι δεν είσαι πολύ συνευρισμένος να γράφης και πρέπει να συνειθίσσης.

Η Χάρις είνε περίεργη να μάθῃ ποῖος από τούς φίλους μας έχει σχημασίση τόν μεγαλύτερον Λεύκωμα Μικρών Μυστικών. Ας μάς απαντήσουν λοιπόν, όσοι έχουν μεγαλῶ, από πόσα τετράδια αποτελούνται.—Τό άλλο ζήτημα είνε πολύπλοκον. Συνήθως ή πατρίς τού πατέρα θεωρείται πατρίς τών παιδιών πού εγεννήθησαν εις άλλην πόλιν.

Πάει και ό κτημένος ό Έρμης ! Έβόφησε δηλητηριάζοντας. Ητο δέ ό Έρμης ένας όραιος κυνηγετικός σκύλος της Ηρωικής Σάμου. Τί άτυχία πού τήν έχει με τή ζωά αυτή ή φίλη μας ! Θεριά συλλυπητήρια.

Ναι, Παύλε τών Ηρώων, ή έκτενής σου και όρκαία επιστολή μέ άπεξημύωσε δια τήν μακράν σιωπήν σου. Περιμένω τώρα να ξεμουδιάσῃ τή χεράκι πού έγραψε τόσα, δια να λάβω πάλιν αυτήν τήν ευχαρίστησιν.—Έτσι είνε άλλος άρτέας τούτο, άλλος έκείνο. Δεν πρέπει να είμεθα έγωί-

σταί και να τὰ θέλωμε όλα δικά μας, όλα τού δικαίτην μας γούστου.

Όρκαία επιστολάς μου έστειλαν αυτήν τήν έβδομάδα και οι εξής: Ραυωδία τού Αίστ, Μεσοηρικη Ακτή, Κλέρτικο Βόλι, Θαλασσοπούλι τού Στόλου, Αργοβιολέτα, Εκποδητής τού Μιζανίου, Διτόνομος Ήπειρος, Ένετικός Λέων, Φράουλα, Πέτρος Ρισσαί, Έλευθεοθέα Ήπειρος, Δοξασμένος Ρήνος, Δοξελιά, Μαθατονομάχος, Μέλλον Θοισμβεντής.—Έστέλεσα τας παραγγέλιās των και τους ευχαριστώ όλους δια τὰ ξεπαθώματα και τὰ καλά λόγια.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Αυτήν τήν εβδομάδα έλαβα τὰ εξής: «Διάβασε τόν και δὲν θα χάσης».—«Κακή συνεννόησις».—«Λύσις άριθμητικού προβλήματος».—«Εις τόν Σχολείο».—«Τὰ σόδια».—«Μία προσωπία».—«Αλήθειαι».—«Χειρώνες».—«Ο Λύκος και τ' Αρνί».—«Τό παλιόν και τόν νέον έτος».—«Δράβει Χωρικό».—«Παιδικά Πνεύματα, Πάγνια κτλ.»

Μία Σελίς είνε ήδη εξηραλισμένη. Αλλά αν εις τόν προσεχές φύλλον θα έχω πάλιν τόσας Μικράς Αγγελίας, θάναγκασθώ να τήν αναβάλω.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Ούδεν ψευδώνυμον εγγράφεται ή άναγνωσται αν δεν συνοδεύεται από τόν δικαίωματος φο. 1, 30 εγγεγραμμένα ή άναγνωσμένα ισχύουν μέχρι της 31 Νοεμβρίου 1916. Όσα συνοδεύονται από Α άνηκουν εις άνόγια, και όσα από Κ εις κορίτσια.]

Νέα ψευδώνυμα: Εύμαιος, ά. (ΕΒ.) Ραυωδία τού Αίστ, κ. (ΧΠ.) Έρυνθα Κα-

μέλια, ά. (ΙΒ.) Κλέρτικο Βόλι, ά. (ΟΠ.) Κελαροζόν Ρυάκιον, ά. (ΘΣ.) Ήσος τού 21 ά. (ΡΣ.) Φαλιωτικό Ζιζάνιον, κ. (ΒΚ.) Δειδέης, ά. (ΔΟ.) Κοσταντίνος Κανόνης, ά. (ΙΒ.) Σάββα κ. (ΙΙ.) Έτα, κ. (ΙΙ.) Αστὴρ τού Βέγα ά. (ποιός;) Σύμβολον της Έλευθερίας, κ. (ΑΣ.) Νεαός Ντέκτιβ, ά. (ΚΛ.) Όνειρώδης Έλλάς, ά. Μέλλον Φιλόσοφος, ά. (ΠΓ.) Ηρωική Κοήτι, ά. (ΒΑ.) Κόμα τού Μαλέα ά. (ΠΚ.) Κομοκράτωρ, ά. (ΑΙ+Ν2.) Υπόδουλος Έλ-λην, ά. (ΑΒ.) Τολμηρός Αεροπόρος, κ. (ΑΜ.)

Αναγεώσεις Ψευδώνυμων: Ανθομένη Βαμβακιά, κ. Ανθοστὼν Δειμώνων ά. Ένα Βολιωτάκι, ά. Διαβόλκι τών Αθηνών, ά. Βασιλείος ό Βουλγαροκτόνος, ά. Μεγάλη Έλλάς, κ. Υμνέτης Αετός, ά. Φιλότη Έλλάς, κ. Χιόν τού Μιζανίου, κ. Μέλλον Θοισμβεντής, ά. Ναυτοπούλα, κ. Κόρακιον Αομα ά. Ηχώ τών Ακροεναγίων, κ. Φλοσβος τού Αόνου, ά. Ηλιοβασιλεμα, κ. Φράουλα, κ. Γλυκὴ Όνειρον, κ. Νουσταλία, κ. Κερνυραϊκὸς Διάβολος, ά. Καρούτις, κ. Γλαυκὸς ό Πατοεύς, ά. Προδύλλα, κ. Νεράϊδα τών Αρθέων, κ. Στενημαχιωτάκι, ά. Πολύμητις

του Έλληνισμοῦ, ά. Έλληνική Αίγλη, κ. ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρά Μυστικά επιδυμούν νάνταλλά ξουν ή Ραυωδία τού Αίστ, (0) μέ Πίμπερνελ, Μίαν Τρελλούλαν, Φούλαν, Φαδούλαν, Έβελλιναν, Αδδαν, ά Νικηφόρος Έύζωνος (0) μέ Βαλκανικήν Συμμαχίαν, Βασιλείον Βουλγαροκτόνον, Δοξασμένον Ρήνον, Ρωβόρον, — ή Αργοβιολέτα (0) μέ Φούλαν, Φάωνα, Τέλλον Αργαν, — ή Αστὴρ τού Βέγα (0) μέ Δοξασμένον Ρήνον, Φούλαν, Ροδόδαρην, — ή Έλ-

του Έλληνισμοῦ, ά. Έλληνική Αίγλη, κ. ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρά Μυστικά επιδυμούν νάνταλλά ξουν ή Ραυωδία τού Αίστ, (0) μέ Πίμπερνελ, Μίαν Τρελλούλαν, Φούλαν, Φαδούλαν, Έβελλιναν, Αδδαν, ά Νικηφόρος Έύζωνος (0) μέ Βαλκανικήν Συμμαχίαν, Βασιλείον Βουλγαροκτόνον, Δοξασμένον Ρήνον, Ρωβόρον, — ή Αργοβιολέτα (0) μέ Φούλαν, Φάωνα, Τέλλον Αργαν, — ή Αστὴρ τού Βέγα (0) μέ Δοξασμένον Ρήνον, Φούλαν, Ροδόδαρην, — ή Έλ-

του Έλληνισμοῦ, ά. Έλληνική Αίγλη, κ. ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρά Μυστικά επιδυμούν νάνταλλά ξουν ή Ραυωδία τού Αίστ, (0) μέ Πίμπερνελ, Μίαν Τρελλούλαν, Φούλαν, Φαδούλαν, Έβελλιναν, Αδδαν, ά Νικηφόρος Έύζωνος (0) μέ Βαλκανικήν Συμμαχίαν, Βασιλείον Βουλγαροκτόνον, Δοξασμένον Ρήνον, Ρωβόρον, — ή Αργοβιολέτα (0) μέ Φούλαν, Φάωνα, Τέλλον Αργαν, — ή Αστὴρ τού Βέγα (0) μέ Δοξασμένον Ρήνον, Φούλαν, Ροδόδαρην, — ή Έλ-

Όδυσσεύς, κ. Μεσοηρικη Ακτή, κ. Ηηλές, κ. Αγαΐκος Αστὴρ, κ. Νηαιοποπούλα, κ. Ζακυνθινὸς Ακρομάλι, κ. Θαλασσοπούλι τού Στόλου, κ. Έλλάς τού Κωνσταντίνου, κ. Μερεξεδέτιο Μπουνετιάκι, κ. Αομα της Νίκης, κ. Αιματοβαμμένο Ακρομάλι, κ. Ναυτάκι, τών Σπετών, κ. Σηματοφόρος Έλλην, κ. Πα- τοίς τών Ηρώων, κ. Υπερασπιστής της Έλευθερίας, κ. Κόρη Πολεμιστοῦ, κ. Τιάος, κ. Αιματομένο Σίφος, κ. Αδδα τού Έλ-ληνισμοῦ, κ. Στέφανος της Νίκης, κ. Πα-πάκι, κ. Μικρός Προδούκος, κ. Μία Τρελλούλα, κ. Ένετικός Λέων, κ. Χάων, κ. Μαρι-ατοπούλα, κ. Πόθος τού Κωνσταντίνου, κ. Δοξασμένος Ρήνος, κ. Φούλα, κ. Αθανάσιος Διάκος, κ. Ναυτάκι της Αήτων, κ. Καλλι-τέγης Φειδίας, κ. Δοξασμένο Κίλκις, κ. Α-πόλλων, ά, Κόρη τού Γαλιού, κ. Έλπιδοφό-ρος Κνανόλευκος, ά, Ένδοξο Σούλι, ά. Μαϊμουδίτσα, κ. Κέδρις ά. Έσπερος, ά. Πειρακτήριον, ά. Μαυρομένο Βασιλῆας, κ. Τυλλέαρος, ά. Αιβανοκτόνος Ήπειρώτης, κ. Πειρατή Νεραϊδούλα, κ. Αργοβιολέτα, κ. Ένα Χιωτάκι, κ. Αιτόνομος Ήπειρος, ά. Διάδοχος Κνανόλευκος, ά. Πληρωμένος Ήπειρώτης, ά. Πανούργος Όδυσσεύς, ά. Κυριαίζουσα Κνανόλευκος, ά. Τροπαιοῦχος Έλλάς, ά. Έρυνθα Σιβύλλη, κ. Κεκομ- μένος Θοισμβεντής, κ. Έλληνοπούλα, κ. Κόρη τού Ιονίου, κ. Αορελά, κ. Φωή της Πα- τριδος, ά. Ομηρικὴ Ιθάκη, ά. Μαγεμένο Ρόδον, κ. Ένδοξος Γαίλλα, ά. Βράχος τού Ζαλόγγου, ά. Υπόδουλος Έλληνας, κ. Υπερ- Πατρίδος, ά. Αΐσθημα της Πατρίδος, κ. Αδδα

Όδυσσεύς, κ. Μεσοηρικη Ακτή, κ. Ηηλές, κ. Αγαΐκος Αστὴρ, κ. Νηαιοποπούλα, κ. Ζακυνθινὸς Ακρομάλι, κ. Θαλασσοπούλι τού Στόλου, κ. Έλλάς τού Κωνσταντίνου, κ. Μερεξεδέτιο Μπουνετιάκι, κ. Αομα της Νίκης, κ. Αιματοβαμμένο Ακρομάλι, κ. Ναυτάκι, τών Σπετών, κ. Σηματοφόρος Έλλην, κ. Πα- τοίς τών Ηρώων, κ. Υπερασπιστής της Έλευθερίας, κ. Κόρη Πολεμιστοῦ, κ. Τιάος, κ. Αιματομένο Σίφος, κ. Αδδα τού Έλ-ληνισμοῦ, κ. Στέφανος της Νίκης, κ. Πα-πάκι, κ. Μικρός Προδούκος, κ. Μία Τρελλούλα, κ. Ένετικός Λέων, κ. Χάων, κ. Μαρι-ατοπούλα, κ. Πόθος τού Κωνσταντίνου, κ. Δοξασμένος Ρήνος, κ. Φούλα, κ. Αθανάσιος Διάκος, κ. Ναυτάκι της Αήτων, κ. Καλλι-τέγης Φειδίας, κ. Δοξασμένο Κίλκις, κ. Α-πόλλων, ά, Κόρη τού Γαλιού, κ. Έλπιδοφό-ρος Κνανόλευκος, ά, Ένδοξο Σούλι, ά. Μαϊμουδίτσα, κ. Κέδρις ά. Έσπερος, ά. Πειρακτήριον, ά. Μαυρομένο Βασιλῆας, κ. Τυλλέαρος, ά. Αιβανοκτόνος Ήπειρώτης, κ. Πειρατή Νεραϊδούλα, κ. Αργοβιολέτα, κ. Ένα Χιωτάκι, κ. Αιτόνομος Ήπειρος, ά. Διάδοχος Κνανόλευκος, ά. Πληρωμένος Ήπειρώτης, ά. Πανούργος Όδυσσεύς, ά. Κυριαίζουσα Κνανόλευκος, ά. Τροπαιοῦχος Έλλάς, ά. Έρυνθα Σιβύλλη, κ. Κεκομ- μένος Θοισμβεντής, κ. Έλληνοπούλα, κ. Κόρη τού Ιονίου, κ. Αορελά, κ. Φωή της Πα- τριδος, ά. Ομηρικὴ Ιθάκη, ά. Μαγεμένο Ρόδον, κ. Ένδοξος Γαίλλα, ά. Βράχος τού Ζαλόγγου, ά. Υπόδουλος Έλληνας, κ. Υπερ- Πατρίδος, ά. Αΐσθημα της Πατρίδος, κ. Αδδα

Όδυσσεύς, κ. Μεσοηρικη Ακτή, κ. Ηηλές, κ. Αγαΐκος Αστὴρ, κ. Νηαιοποπούλα, κ. Ζακυνθινὸς Ακρομάλι, κ. Θαλασσοπούλι τού Στόλου, κ. Έλλάς τού Κωνσταντίνου, κ. Μερεξεδέτιο Μπουνετιάκι, κ. Αομα της Νίκης, κ. Αιματοβαμμένο Ακρομάλι, κ. Ναυτάκι, τών Σπετών, κ. Σηματοφόρος Έλλην, κ. Πα- τοίς τών Ηρώων, κ. Υπερασπιστής της Έλευθερίας, κ. Κόρη Πολεμιστοῦ, κ. Τιάος, κ. Αιματομένο Σίφος, κ. Αδδα τού Έλ-ληνισμοῦ, κ. Στέφανος της Νίκης, κ. Πα-πάκι, κ. Μικρός Προδούκος, κ. Μία Τρελλούλα, κ. Ένετικός Λέων, κ. Χάων, κ. Μαρι-ατοπούλα, κ. Πόθος τού Κωνσταντίνου, κ. Δοξασμένος Ρήνος, κ. Φούλα, κ. Αθανάσιος Διάκος, κ. Ναυτάκι της Αήτων, κ. Καλλι-τέγης Φειδίας, κ. Δοξασμένο Κίλκις, κ. Α-πόλλων, ά, Κόρη τού Γαλιού, κ. Έλπιδοφό-ρος Κνανόλευκος, ά, Ένδοξο Σούλι, ά. Μαϊμουδίτσα, κ. Κέδρις ά. Έσπερος, ά. Πειρακτήριον, ά. Μαυρομένο Βασιλῆας, κ. Τυλλέαρος, ά. Αιβανοκτόνος Ήπειρώτης, κ. Πειρατή Νεραϊδούλα, κ. Αργοβιολέτα, κ. Ένα Χιωτάκι, κ. Αιτόνομος Ήπειρος, ά. Διάδοχος Κνανόλευκος, ά. Πληρωμένος Ήπειρώτης, ά. Πανούργος Όδυσσεύς, ά. Κυριαίζουσα Κνανόλευκος, ά. Τροπαιοῦχος Έλλάς, ά. Έρυνθα Σιβύλλη, κ. Κεκομ- μένος Θοισμβεντής, κ. Έλληνοπούλα, κ. Κόρη τού Ιονίου, κ. Αορελά, κ. Φωή της Πα- τριδος, ά. Ομηρικὴ Ιθάκη, ά. Μαγεμένο Ρόδον, κ. Ένδοξος Γαίλλα, ά. Βράχος τού Ζαλόγγου, ά. Υπόδουλος Έλληνας, κ. Υπερ- Πατρίδος, ά. Αΐσθημα της Πατρίδος, κ. Αδδα

Όδυσσεύς, κ. Μεσοηρικη Ακτή, κ. Ηηλές, κ. Αγαΐκος Αστὴρ, κ. Νηαιοποπούλα, κ. Ζακυνθινὸς Ακρομάλι, κ. Θαλασσοπούλι τού Στόλου, κ. Έλλάς τού Κωνσταντίνου, κ. Μερεξεδέτιο Μπουνετιάκι, κ. Αομα της Νίκης, κ. Αιματοβαμμένο Ακρομάλι, κ. Ναυτάκι, τών Σπετών, κ. Σηματοφόρος Έλλην, κ. Πα- τοίς τών Ηρώων, κ. Υπερασπιστής της Έλευθερίας, κ. Κόρη Πολεμιστοῦ, κ. Τιάος, κ. Αιματομένο Σίφος, κ. Αδδα τού Έλ-ληνισμοῦ, κ. Στέφανος της Νίκης, κ. Πα-πάκι, κ. Μικρός Προδούκος, κ. Μία Τρελλούλα, κ. Ένετικός Λέων, κ. Χάων, κ. Μαρι-ατοπούλα, κ. Πόθος τού Κωνσταντίνου, κ. Δοξασμένος Ρήνος, κ. Φούλα, κ. Αθανάσιος Διάκος, κ. Ναυτάκι της Αήτων, κ. Καλλι-τέγης Φειδίας, κ. Δοξασμένο Κίλκις, κ. Α-πόλλων, ά, Κόρη τού Γαλιού, κ. Έλπιδοφό-ρος Κνανόλευκος, ά, Ένδοξο Σούλι, ά. Μαϊμουδίτσα, κ. Κέδρις ά. Έσπερος, ά. Πειρακτήριον, ά. Μαυρομένο Βασιλῆας, κ. Τυλλέαρος, ά. Αιβανοκτόνος Ήπειρώτης, κ. Πειρατή Νεραϊδούλα, κ. Αργοβιολέτα, κ. Ένα Χιωτάκι, κ. Αιτόνομος Ήπειρος, ά. Διάδοχος Κνανόλευκος, ά. Πληρωμένος Ήπειρώτης, ά. Πανούργος Όδυσσεύς, ά. Κυριαίζουσα Κνανόλευκος, ά. Τροπαιοῦχος Έλλάς, ά. Έρυνθα Σιβύλλη, κ. Κεκομ- μένος Θοισμβεντής, κ. Έλληνοπούλα, κ. Κόρη τού Ιονίου, κ. Αορελά, κ. Φωή της Πα- τριδος, ά. Ομηρικὴ Ιθάκη, ά. Μαγεμένο Ρόδον, κ. Ένδοξος Γαίλλα, ά. Βράχος τού Ζαλόγγου, ά. Υπόδουλος Έλληνας, κ. Υπερ- Πατρίδος, ά. Αΐσθημα της Πατρίδος, κ. Αδδα

Όδυσσεύς, κ. Μεσοηρικη Ακτή, κ. Ηηλές, κ. Αγαΐκος Αστὴρ, κ. Νηαιοποπούλα, κ. Ζακυνθινὸς Ακρομάλι, κ. Θαλασσοπούλι τού Στόλου, κ. Έλλάς τού Κωνσταντίνου, κ. Μερεξεδέτιο Μπουνετιάκι, κ. Αομα της Νίκης, κ. Αιματοβαμμένο Ακρομάλι, κ. Ναυτάκι, τών Σπετών, κ. Σηματοφόρος Έλλην, κ. Πα- τοίς τών Ηρώων, κ. Υπερασπιστής της Έλευθερίας, κ. Κόρη Πολεμιστοῦ, κ. Τιάος, κ. Αιματομένο Σίφος, κ. Αδδα τού Έλ-ληνισμοῦ, κ. Στέφανος της Νίκης, κ. Πα-πάκι, κ. Μικρός Προδούκος, κ. Μία Τρελλούλα, κ. Ένετικός Λέων, κ. Χάων, κ. Μαρι-ατοπούλα, κ. Πόθος τού Κωνσταντίνου, κ. Δοξασμένος Ρήνος, κ. Φούλα, κ. Αθανάσιος Διάκος, κ. Ναυτάκι της Αήτων, κ. Καλλι-τέγης Φειδίας, κ. Δοξασμένο Κίλκις, κ. Α-πόλλων, ά, Κόρη τού Γαλιού, κ. Έλπιδοφό-ρος Κνανόλευκος, ά, Ένδοξο Σούλι, ά. Μαϊμουδίτσα, κ. Κέδρις ά. Έσπερος, ά. Πειρακτήριον, ά. Μαυρομένο Βασιλῆας, κ. Τυλλέαρος, ά. Αιβανοκτόνος Ήπειρώτης, κ. Πειρατή Νεραϊδούλα, κ. Αργοβιολέτα, κ. Ένα Χιωτάκι, κ. Αιτόνομος Ήπειρος, ά. Διάδοχος Κνανόλευκος, ά. Πληρωμένος Ήπειρώτης, ά. Πανούργος Όδυσσεύς, ά. Κυριαίζουσα Κνανόλευκος, ά. Τροπαιοῦχος Έλλάς, ά. Έρυνθα Σιβύλλη, κ. Κεκομ- μένος Θοισμβεντής, κ. Έλληνοπούλα, κ. Κόρη τού Ιονίου, κ. Αορελά, κ. Φωή της Πα- τριδος, ά. Ομηρικὴ Ιθάκη, ά. Μαγεμένο Ρόδον, κ. Ένδοξος Γαίλλα, ά. Βράχος τού Ζαλόγγου, ά. Υπόδουλος Έλληνας, κ. Υπερ- Πατρίδος, ά. Αΐσθημα της Πατρίδος, κ. Αδδα

Όδυσσεύς, κ. Μεσοηρικη Ακτή, κ. Ηηλές, κ. Αγαΐκος Αστὴρ, κ. Νηαιοποπούλα, κ. Ζακυνθινὸς Ακρομάλι, κ. Θαλασσοπούλι τού Στόλου, κ. Έλλάς τού Κωνσταντίνου, κ. Μερεξεδέτιο Μπουνετιάκι, κ. Αομα της Νίκης, κ. Αιματοβαμμένο Ακρομάλι, κ. Ναυτάκι, τών Σπετών, κ. Σηματοφόρος Έλλην, κ. Πα- τοίς τών Ηρώων, κ. Υπερασπιστής της Έλευθερίας, κ. Κόρη Πολεμιστοῦ, κ. Τιάος, κ. Αιματομένο Σίφος, κ. Αδδα τού Έλ-ληνισμοῦ, κ. Στέφανος της Νίκης, κ. Πα-πάκι, κ. Μικρός Προδούκος, κ. Μία Τρελλούλα, κ. Ένετικός Λέων, κ. Χάων, κ. Μαρι-ατοπούλα, κ. Πόθος τού Κωνσταντίνου, κ. Δοξασμένος Ρήνος, κ. Φούλα, κ. Αθανάσιος Διάκος, κ. Ναυτάκι της Αήτων, κ. Καλλι-τέγης Φειδίας, κ. Δοξασμένο Κίλκις, κ. Α-πόλλων, ά, Κόρη τού Γαλιού, κ. Έλπιδοφό-ρος Κνανόλευκος, ά, Ένδοξο Σούλι, ά. Μαϊμουδίτσα, κ. Κέδρις ά. Έσπερος, ά. Πειρακτήριον, ά. Μαυρομένο Βασιλῆας, κ. Τυλλέαρος, ά. Αιβανοκτόνος Ήπειρώτης, κ. Πειρατή Νεραϊδούλα, κ. Αργοβιολέτα, κ. Ένα Χιωτάκι, κ. Αιτόνομος Ήπειρος, ά. Διάδοχος Κνανόλευκος, ά. Πληρωμένος Ήπειρώτης, ά. Πανούργος Όδυσσεύς, ά. Κυριαίζουσα Κνανόλευκος, ά. Τροπαιοῦχος Έλλάς, ά. Έρυνθα Σιβύλλη, κ. Κεκομ-

18-22. Μαρικὸν Γρόμμα

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἐνός γράμματος ἐνάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἐνός ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματίζουσιν, ἄνευ ἀναγραμματισμοῦ, ἄλλαι τόσαι λέξεις :

Δανίλ, ἕννος, νόθος, μορφή, κηρός.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀνδρῶν τῶν Λεμιόνων

23. Ἀκροστιχὶς ἐξ Ἀντιθέτων

Νὰ εὗρεθῶν ἀντίθετα τῶν κάτωθι λέξεων ταῦτα, ὥστε τὰρχικά τῶν νὰ σχηματίζουσιν Ἀντοκράτορα τῆς Ρώμης :

Ἀκαταστασία, Ἀνίκτος, Ἐλαφρός, Δούλος, Καθαρός, Παχὺς, Ἀνώματος, Ἀνιπαθής.

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Μαγεμένου Βασιλόπουλο

24 Γρίφος

πο		ΡΥ	
πο πο		ΡΥ ΡΥ	
πο πο		ΡΥ ΡΥ	
πο πο πο	ς	ΡΥ ΡΥ ΡΥ	ον
πο πο πο πο		ΡΥ ΡΥ ΡΥ ΡΥ	
πο	πο	ΡΥ	ΡΥ
πο	πο	ΡΥ	ΡΥ

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μεσσηνιακῆς Ἀκτῆς

ΜΙΚΡΑΙ ΨΗΦΙΔΑΙ

[15-11]

Μποσού, τί γίνεσθαι; Στεροῦμαι πρὸ πολλοῦ ἐπιστολῇ; σκί. Ἀπαντήσατε διὰ τῆς Διαπλάσεως. — Ἰ. Ἰωάννου.

[15-12]

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΘΡΙΑΜΒΟΣ» Πειραιῶς

Ἀξιοῦμαι κ. συνδρομητῆς τῆς «Διαπλάσεως», νὰ μεταχαρᾷς δηλούμεν εἰς ὑμᾶς, ὅτι ἰδρῶθι ἐν Πειραιεὶ κραταιότατος Σύλλογος «Θρίαμβος», σκοπὸν ἔχων τὴν διάδοσιν τῆς «Διαπλάσεως» καὶ τὴν ψήφισιν ὠραίων ψευδωνύμων κατὰ τὰ δημοψήφισματα. Σπεύσατε νὰ ἐγγραφῆτε. Συνδρομή: Ἑτήσια 1,60· ἐξαμηνίως 0,80· τρίμημος 0,40· μηνιαία 0,15. Ζητοῦνται δραστήριοι ἀντιπρόσωποι. — Διευθυνσις: Σύλλογον «Θρίαμβος», Poste—Restante, Πειραιᾶ.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γραμματεὺς
Πέτρος Ριονσαὶ Γ. Ν. Αἰγιαλείδης

[15-13]

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

Ὑποψήφιος Δημοψηφίσματος τοῦ 1915

[15-14]

ΤΡΙΠΛΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ

«ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΣ» - «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» - «ΠΑΤΡΙΣ»

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι, μετὰ ἀγαλλιάσεως καὶ υπερηφανείας ἀγγέλλομεν τὴν ἐν τῶν ἀνωτέρω κραταιοτάτων συλλόγων ἰδρῶσιν πανισχυρὴν συμμαχίαν, ἥς τισι σκοπὸς εἶναι ἢ ἐν τῇ Δημοψήφισματι συμμετοχή.

Ἡ ἡμετέρα συμμαχία, τῆς ὁποίας αἱ τεθεῖσαι ἰσχυρόταται δάσεις, προσορίζουσιν αὐτῇ λαμπρὸν δῶρον, ἔρχεται νὰ ἐγκαταστήσῃ νέαν περίδοον ἐν τῇ Δημοψήφισματι, προτείνουσα πρὸς ψήφισιν τὰ κάτωθι ὑπερόχα ψευδώνυμα:

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ
ΑΙΜΑΤΟΒΑΜΜΕΝΗ ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟΣ
ΑΣΤΗΡ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ
ΓΕΝΝΑΙΟΥΨΥΧΟΣ ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ
ΕΘΝΙΚΟΝ ΟΝΕΙΡΟΝ
ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΕΥΖΩΝΟΣ
ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝ
ΠΡΟΜΑΧΟΣ ΤΗΣ ΕΠΤΑΛΟΦΟΥ
ΤΡΟΠΑΙΟΥΧΟΣ ΕΛΛΑΣ

[15-15]

Ελληνόπουλα! Τὸ μέγαλον ὄνειρον τοῦ ἔθνους ἡμῶν, ὁ εὐγενὴς καὶ ἰδανικὸς πόθος καθεῖς Ἑλληνικῆς καρδίας, ποῦ γι' αὐτὸν χύνουμε τὸ αἷμά μας, αἶμα, μὴ μῆρα νὰ ἐκπληρωθῇ! Ψηφίστε το λατὸν ὅλοι, καὶ ἀναφωνήσατε: Ζήτω! ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΑΣ ΟΝΕΙΡΟ.

[15-16]

Εθνικὸν Ὀνειρον, Παλαιὸν Φάληρον, Ἀλγολογαρεὶ καὶ ἐπιθυμῇ ἀνταλλαγῇ Μ. Μυστικῶν, Καλλιτεχνικῶν καρτῶν καὶ ἰδεῶν, ἀπ' εὐθείας.

[15-17]

Ἀναγνωρίζοντες τὴν ὑπεροχὴν τῶν ὑψηλῶν ἁνθρώπων περιχλειόντων ψευδωνύμων:

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ
ΕΘΝΙΚΟΝ ΟΝΕΙΡΟΝ

Ὑποσφόμεθα αὐτοῖς φιλικὴν ὑποστήριξιν καὶ παρακαλοῦμεν θερμῶς τοὺς καλλισθητοὺς συνδρομητὰς καὶ φίλους μας, νὰ ψηφίσουν ὅσοι τὰ ἀνάγκη αὐτὰ ψευδώνυμα.

ΤΕΛΛΟΣ ΑΓΡΑΣ, — ΦΑΩΝ

[15-18]

Ανταλάσσω carte-postales ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Κερκύρας. Προτιμῶ ἔργα ζωγράφων καὶ τοπτεῖα. — Διευθυνσις: Αἱματοβωμένο Δαφνὸκλαδο, Κάτω Κυπαρισσία.

[15-19]

ΑΙΜΑΤΟΒΑΜΜΕΝΟ ΔΑΦΝΟΚΛΑΔΟ

Ὑποψήφιος Δημοψηφίσματος τοῦ 1915

[15-20]

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΘΡΙΑΜΒΟΣ» Τριπόλεως

Ἰδρῶθι ἐν Τριπόλει Πανελλήνιος Σύλλογος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Θρίαμβος». Ἀρχιερεῖται γενήσονται προσεχῶς. — Ὁ Σύλλογος θὰ συμμετάσχῃ ἐν τῇ Δημοψήφισματι.

Σπεύσατε ὅπως ἐγγραφῆτε μέλη.

Συνδρομὴ τρίμηνος λεπτὰ 60. Ζητοῦνται πανταχόθεν ἀντιπρόσωποι, (Συνδρομητῆς Διαπλάσεως). — Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἀπευθυντέον: Ὁκτὼν Χρ. Ὀκνοῦκον, μαθητὴν, Τρίπολιν.

Ἐξ ὀνόματος ἰδρυτῶν καὶ διοικήσεως,

Κύνειον Ἀσμα

[15-21]

Ἦτο ὅλως περιττὸν νὰ μᾶς παρακαλέσῃς

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

νὰ σὲ ὑποστηρίξωμεν, διότι τὸ καθήκον κάθε Ἑλληνοπαίδος καὶ Ἑλληνοπούλας εἶναι νὰ σὲ ψηφίσῃ δεικνύων οὕτω τὴν πρὸς τὴν γλυκεῖαν μητέρα Ἑλλάδα ἀγάπην.

Θὰ ἡμεῖς ἀφιλοπάτριδες, θὰ ἡμεῖς ὅλως ἀκαλλιπῆστοι, ἐν ἡδελφίᾳ διὰ τῆς ψήφου μας νὰ καταργήσωμεν τὴν αἰχλὴν, τὸ μεγαλεῖον, τὴν ἰδανικότητα καὶ τέλος τὸν ἐθνισμόν, ὃν ἐν ὀλίγαις λέξεσιν ἐμπερικλείει τὸ ἀθάνατόν σου ψευδώνυμον. Ἐγὼ πεποθήσι στήν καλλισθησίαν τῶν Συνδρομητῶν! Τὸ Πανελλήνιον εἶπεν ὅτι θὰ σὲ ὑπερασπίσῃ καὶ θὰ σὲ ὑπερασπίσῃ.

Ἡ ὑπεροχὴ σου εἶναι ἐξησφαλισμένη καὶ νίκη θὰ σὲ στεφανώσῃ στὸν εὐγενὴ ἀγῶνα ποῦ ἀνέλδεις.

Ἀδδα

[15-22]

Ἀγαπητὸν Πειρακτῆριον, θὰ νικήσῃς, διότι τὸ θέλομεν. — Ὁραιοπαθῆς, Γενναῖο Ἡπειρωτάνι, Μέγας Ναπολέων.

[15-24]

Ἀγαπητὸν Πειρακτῆριον, τὸ πᾶν ὑπὲρ ὑμῶν μετ' ὅλων τῶν φίλων μου.

Εὐγενὴς Ἰδανικὸν

[15-25]

Ολοῦσπερος τὸν ΓΕΝΝΑΙΟΥΨΥΧΟΝ ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗΝ, ποῦ προχθὲς ἀκόμη ἀνέψωσε τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἑλλάδος σκορπίσας τὴν σκλαβιά. — Ἐθνικὸν Ὀνειρον.

[15-26]

Ἡ ἐγγυητὴ τὴν γλυκεῖαν

ΦΩΝΗΝ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Δόσσε μὴ ψῆφον στὸν δοξάσαντα τὴν Ἑλλάδα ἩΡΩΑ ΤΟΥ 1913. — Ἐθνικὸν Ὀνειρον

[15-27]

Εκλογεῖς!!! Ἐν ἐπιδιώκῃς θραβεῖον ἐκλογῆς μὴ διστάσῃς νὰ ψηφίσῃς τὸ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

[15-28]

ΤΟΠΟΝ!!! ΤΟΠΟΝ!!!
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥΣ ΤΟΥ ἙΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ,!!

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

ΕΘΝΙΚΟΝ ΟΝΕΙΡΟΝ

ΓΕΝΝΑΙΟΥΨΥΧΟΝ ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗΝ
ΦΩΝΗΝ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Ὑποστηριζομένους ὡσαύτως ὑπὸ τῶν Συλλόγων:

«ΠΑΤΡΙΣ», καὶ «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ».

Δηλοῦμεν ὑποστήριξιν στὰ ἀνωτέρω ὅμορφα καὶ πατριωτικὰ ψευδώνυμα, ποῦ μαζὶ μετ' ἄλλα τῆς «Τριπλῆς Συμμαχίας» ΕΞΗΣΦΑΛΙΣΑΝ τὰ ΠΡΩΤΕΙΑ στὸ φετινὸν Δημοψήφισμα, καὶ προτρέπομεν ὅλους τοὺς συνδρομητὰς νὰ τὰ ψηφίσουν.

Τέλλος Ἀγρας, Φάων, Ἦρω, τοῦ 1913,

Ἀδδα, Ὑῖος τῆς Σεμέλης, Δαφνοστεφῆς Νίκη,

Καραμπουγιάς, Πτερωτὴ Νίκη, Αἱματοβαμμένο

Δαφνὸκλαδο, Βυζαντινὸς Ἀυτοκράτωρ, Μποσού,

Κόρη τοῦ Γαλιῶ, Νεκρά Κρήσσα, Ἐθνικὸν Ὀνειρον,

Ἐχθρὸς τῶν Ἀετοπόρων, Μελαχροινὸν Διαβολάκι,

Γενναῖοψυχὸς Στρατηλάτης, Ἐλευθερά Νίος,

Ἐνδοξὸ Σούλι, Φωνὴ τῆς Πατρίδος, Ἐνα Χιωτάκι,

Ἦρω, τοῦ Σουλίου, Διχιδολάκι Ἀθηνῶν,

Πολύμητις, Ὀδυσσεύς, Ἐκπορήτης Μπιζανίου,

Φρουρὸς Ἐπταλόφου, Μικρὸς Κερκυραῖος, Πατρινὸν Ναυτοπούλο,

Λήθη, Ἀκτίνος Χαρά, Μενεξεδένιο Μπουκετάκι, Ὑψιπέτης Ἀετός, Κυματίζουσα Σμαγιά, Πατρίς, Ἡρώων, Δαφνοστεφῆς

Βασίλειος, Θαλασσοπούλι τοῦ Στόλου κλπ. κλπ.

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ
ὅσων αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλαδίου
ἐλήφθησαν ἀπὸ 2-8 Δεκεμβρίου.

ΑΘΗΝΑΙΣ: Ἐμ. Μάνσολας, Βασ. Ἐμ. Μαυρολέων, Γ. Κλ. Σουραλάς, Μαρία Χ. Τζουαννάκου, Ἀσπασία Α. Πυλαρινού, Στ. Π. Μπαμπάκος, Κωνσταντῖνος Θεσσαλός, Ἀπ. Πετασανάς, Ἐμ. Θεοφάνης, Γεωρ. Ν. Καραβίδας, Στέφ. Α. Μακρῆς, Ἀθαν. Ἀναγνωστῆς.

ΑΜΦΙΣΣΗΣ: Γεωρ. Εὐδ. Λαχανάς.

ΑΙΔΗΨΟΥ: Ἰω. Α. Ἀλεξίου.

ΑΡΓΟΥΣ: Ἰάκ. Π. Ἀρλενάς.

ΙΘΑΚΗΣ: Νικ. Κονταράτος.

ΚΑΛΙΤΡΟΥ: Μαρία Παζάνη.

ΚΑΛΑΜΟΝ: Ἀνν. Α. Σιδᾶς.

ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Σοφὸς τοῦ Μέλλοντος.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Μαρίνα Α. Ζαμπάνου.

ΜΕΣΣΗΝΗΣ: Ὁσούντιος Λοιζός.

ΝΑΥΠΑΛΙΟΥ: Παν. Γ. Λυκούσης.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Χρ. Β. Παπαστυρόπουλος, Νικ. Π. Ρούσης, Γ. Ν. Αἰγιαλείδης, Ἀναστ. Φωκιανός,

Γεωρ. Βέγγος, Ἰω. Μιχαλάκος.

ΣΥΡΟΥ: Γ. Κλ. Μακρῆς, Στ. Ι. Κολοκούρης.

ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Κωνστ. Ε. Σιέμπας.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Στ. Ε. Στεφανίδης.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν κληροῦσιν καὶ ἐκλήρωθι ὁ ἐν Καλαμίαις ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ Α. ΣΚΙΑΣ, ὁ ὁποῖος ἐνεγράφη διὰ τοῦς μῆνας ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου Παρακαλεῖται δὲ νὰ μᾶς στείλῃ τὴν διεθύνσάν του.

ΦΥΛΑ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»,

Οἱ ἔχοντες ἑλλιπὴ τὸν τόμον τοῦ 1915 ἐνεργὲς ἀπολείας ἢ καταστροφῆς φύλλον, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ τὸν συμπεληρώσουν, παρακαλοῦνται νὰ ζητήσουν τὸ ταχύτερον τὰ φυλλάδια τὰ ὁποῖα τοῖς λείπουν, ἀποστέλλοντας μαζὶ καὶ τὸ ἀντίτιμον (πρὸς 20 λεπτὰ τὸ φύλλον.)

Διότι μετὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν τόμων τοῦ 1915, ὀλίγα χωριστὰ φυλλάδια θὰ περισσεύουν, καὶ πιθανὸν ἀργότερα νὰ μὴν ἔχωμεν.